

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ
1 9 6 0

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ
1 9 6 0

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΠΙΜΑΧΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΗΣ
ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ «ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ»
ΚΑΙ «ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3.974/7-9-1959 Ν.Δ. ἰδρύθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἔδρα «Χειρουργικῆς Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς», παρὰ τὴν ἀρχικῶς προταθεῖσαν ἔδραν «Ὀρθοπαιδικῆς».

Ἡ τροποποίησις αὕτη τῆς ἀρχικῆς προτάσεως δὲν ἀφῆκεν ὡς ἦτο ἐπόμενον ἀσυγκινήτους τοὺς Ἕλληνας Ὀρθοπαιδικούς.

Κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν γνώμων, διεπιστώθη τὸ ἄτοπον καὶ ἐπιστημονικῶς ἐπιζήμιον τῆς δημιουργίας μιᾶς τοιαύτης κοινῆς ἔδρας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χειρουργικῆς - Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας, ἀφ' ἑνὸς ἐνημερώθη ἐπὶ τῶν «σκοπῶν» διὰ τοὺς ὁποίους ἐγένετο ἢ ἐν λόγῳ τροποποίησις, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξουσιοδοτήθη ὅπως, ἐξηγήσῃ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ εἰς τοὺς κ.κ. Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πόσον ἢ «τροποποίησις» αὕτη ἀπέχει τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ τῆς ὑπουργικῆς εἰσηγήσεως τῆς 16-7-59, ἣτις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν «ἀνύψωσιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ», ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ διαφωτίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἡ ἐπίσκεψίς μας εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας εἰς οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα ἀπέληξεν διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐθεώρησεν σκόπιμον πρὶν μᾶς ἀπαντήσῃ νὰ ζητήσῃ τὰς ἀπόψεις τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εἰς μάτην ἀνεμείναμεν ἀπάντησιν ἐκ μέρους του.

Ὡς ἦτο ἐπόμενον ἀπηρθύνθημεν πρὸς τὸ κ. Κοσμήτορα καὶ πρὸς ἕναν ἕκαστον τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐξηγήσαντες τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος καὶ τονίσαντες ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπομεν εἰ μὴ εἰς τὴν τοποθέτησιν τῆς «Ὀρθοπαιδικῆς» ὑπεράνω πάσης συναλλαγῆς, δεδομένου ὅτι θὰ εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν ἐνδεχόμενον μοναδικὸν καθηγητὴν ν' ἀποκτήσῃ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις τόσοσιν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν ὅσων καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀσθενῶν.

Ἀφοῦ ἀνεμείναμεν ἐπὶ μακρόν, σχετικὴν ἀπάντησιν ἣτις ἐλήφθη μόνον παρ' ἑνὸς τῶν καθηγητῶν, ἐλάβομεν τὴν ἀπόφασιν νὰ διαφωτίσωμεν τὸ κοινὸν προσφεύγοντες εἰς τὸν ἡμεροῦσιον ἐθνικόφρονα τύπον. Ὅφειλομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ εὐχαριστήσωμεν ἅπαντας ἐκείνους οἵτινες ἀφιλοκερδῶς ἐβοήθησαν τὸν δίκαιον ἀγῶνα μας κινδυνεύσαντες μάλιστα νὰ ἐμπλακοῦν εἰς τὴν μακρὰν συζήτησιν ἣτις ἐπικολούθησε. Ὑπεστηρίζαμεν καὶ ἐξακολοθοῦμεν νὰ ὑποστηρίζωμεν ὅτι πρόκειται περὶ τροποποιήσεως ἣτις ἀντὶ νὰ συμβάλῃ εἰς

τὴν πρόοδον τῶν δύο κλάδων διὰ τῆς συγχωνεύσεως τούτων, θὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐξελιξέως των, διότι εἷς καὶ μόνον ἐπιστήμων εἶναι καταδικασμένος ν' ἀποτόχη εἰς τὴν προσπάθειάν του ὅσον ἰκανὸς καὶ ἂν εἶναι.

Ἡ ἐπακολούθησασα συζήτησις ἀπὸ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἔφερεν διότι ὁ κ. Κοσμήτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ κατὰ τρόπον ἤρεμον καὶ μὲ θετικὰ ἐπιχειρήματα, ἐθεώρησεν σκόπιμον νὰ παραθέσῃ, κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρωνικὰς καὶ ὀβριστηκὰς ἐκφράσεις χωρὶς σοβαρὸν περιεχόμενον.

Πάντως ἡ συζήτησις αὕτη δὲν ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ διότι διεφωτίσθη ἡ κοινὴ γνώμη καὶ πολλοὶ ἀντελήφθησαν ὅτι ἡ «τροποποιήσις» δὲν ἐστήριχθη ἐπὶ σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν κριτηρίων.

Ἡ γενομένη δημοσία συζήτησις εἶχεν καὶ τὸ πρακτικὸν ὄφελος νὰ διαπιστωθῇ ἡ πείσμων ἔμμομή τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς «τροποποιήσεως» εἰς πεπαιωμένας καὶ ἀναχρονιστικὰς ἀντιλήψεις. Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ πείσωμεν ἐκείνους οἵτινες διατηροῦν ἀκόμα ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ εἰλικριτείας τῶν ἀπόψεών μας ἐξήτησαμεν τὴν γνώμην διακεκριμένων καὶ ἀνεγνωρισμένων ξένων ἐπιστημόνων εἴτε ὀρθοπαιδικῶν εἴτε χειρουργῶν παιδῶν τὰς ὁποίας παραθέτομεν ἐν πρωτοτόπῳ καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὸ ἀνά χειρὸς δελτίον.

Ἄπαντες, σχεδὸν συμφωνοῦν κατὰ τρόπον κατηγορηματικὸν μὲ τὰς ἀπόψεις μας, ὅτι δηλαδὴ ἡ συγχώνευσις δύο παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένων ὡς ἀνεξαρτήτων κλάδων, τῆς «Ὀρθοπαιδικῆς» καὶ τῆς «Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν» ὑπὸ ἑνὸς καὶ τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ὅχι μόνον δὲν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τούτων, ἀλλὰ θὰ ἀποτελέσῃ μέγα ἐπιστημονικὸν σφάλμα.

Δημοσιεύομεν κατὰ σειρὰν τὰ κείμενα τῶν ἐπιστολῶν τούτων ὡς ἀποδεικτικὰ τῶν προσπαθειῶν μας, ἐπαριέμενοι εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ ἐξαγάγουν τὰ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται.

Ἡμεῖς ἀπλῶς ἐξετελέσαμεν τὸ καθήκον μας ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης, ἔναντι τῶν συναδέλφων μας καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων.

Ὅθεν δικαιοῦμεθα νὰ ἀναμείνωμεν παρὰ τῶν ἀρμοδίων, ὅπως ἐξετάσουν τὸ ὅλον θέμα βάσει τῶν προσκομισθέντων ὑφ' ἡμῶν νέων στοιχείων.

Ἡ δημιουργία αὐτοτελῶν ἐδρῶν «Ὀρθοπαιδικῆς» ἀφ' ἑνὸς καὶ «Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν» ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἡ ὀρθὴ λύσις ἢ δυναμένη νὰ γίνῃ παρ' ὅλων ἀποδεκτὴ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Π. ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Σ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ
ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1960 τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Ἐταιρείας, ἐπεσκέφθη τὸν ἀξιότιμον Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γ. Βογιατζῆν ὡς καὶ τὸν Γεν. Διευθυντὴν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως κ. Παπαπάνον, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐταιρείας, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἐδρας Χειρουργικῆς Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς, συγχρόνως δὲ ὑπέβαλε τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ὑπόμνημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν ἐλήφθη μέχρι σήμερον ἀπάντησις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ & ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ἐν Ἀθήμας τῇ 30ῇ Μαρτίου 1960

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Κύριον
Βογιατζῆν Γεώργιον
Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ
Θρησκευμάτων
Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἀξιότιμε Κύριε Ὑπουργέ,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας», λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλῃ Ἐμῖν τὸ παρὸν ὑπόμνημα, μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως μελετήσητε καὶ ἐπιανεξετάσητε τὸ προκείμενον θέμα, ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Α. ὑπ' ἀριθ. 3974) 7.9.1959, «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἰσχυροσῶν διατάξεων».

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Α. ἰδρύεται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης ἔδρα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χειρουργικῆ τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆ».

Τὸ Δ. Σ. τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας», ὅπερ ἐκπροσωπεῖ τὸ σύνολον τῶν περὶ τὴν Ὀρθοπαιδικὴν ἀσχολουμένων Ἑλλήνων ἰατρῶν, κρίνει, ὅτι ὁ συνδυασμὸς τῆς ἔδρας Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν καὶ τῆς ἔδρας τῆς Ὀρθοπαιδικῆς εἶναι τελείως ἀντιεπιστημονικὸς καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς σημερινὰς ἐξελίξεις τῆς Ἰατρικῆς.

Ἀντιθέτως συμφωνεῖ μὲ τὴν ἡμετέραν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς 16ης Ἰουλίου 1959, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρετε ὅτι : «πέραν τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνυψώσεως καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης κ.λ.π.» καὶ διὰ τῆς ὁποίας προτείνετε τὴν ἴδρυσιν Ἐ δ ρ α ς Ὀ ρ θ ο π ε δ ι κ ῆ ς καὶ οὐχὶ Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς.

Ἡ τροποποίησις αὕτη τοῦ τίτλου, ἡ μόνη γενομένη εἰς τὸ παρ' ἡμῶν ὑποβληθὲν σχέδιον Ν. Δ., ἄγει ἡμᾶς εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι αὕτη ἐπροϋτάθη ὑπὸ τινος μακρὰν εὐρισκομένου τῆς Ἱατρικῆς καὶ ἀγνοοῦντος τὰ πράγματα ἢ πρὸς ἐκνοποίησιν ὀρισμένης φιλοδοξίας.

Ἡ σύγχρονος Ὀρθοπαιδικὴ ἀσχολεῖται μὲ τὰς συγγενεῖς καὶ ἐπικτήτους παθήσεις τοῦ σκελετοῦ, εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται ἅπαντα τὰ νοσήματα τὰ προσβάλλοντα τὸν σκελετὸν εἰς οἰανδήποτε ἡλικίαν. Ἐπάγονται ἐπίσης αἱ καλοήθεις καὶ κακοήθεις νεοπλασικαὶ ὡς καὶ αἱ τραυματικαὶ κακώσεις αὐτοῦ.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν Χειρουργικὴν τῶν Παίδων, τὴν ἐτέραν μεγάλην ἐιδικότητα, περιλαμβάνονται αἱ χειρουργικαὶ παθήσεις τῆς νεογνικῆς, βρεφικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας, εἰς ἃς ὑπάγονται αἱ παθήσεις καρδίας, θώρακος καὶ πεπτικοῦ συστήματος.

Ποῦ αἱ δύο ἐιδικότητες συναντῶνται, δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιληφθῶμεν. Ἀμφότεραι αἱ ἐιδικότητες εὐρίσκονται σήμερον ὑπὸ πυρετώδη ὄργανισμὸν ἀναπτύξεως καὶ προόδου, τόσα δὲ εἶναι τὰ θέματα τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτάς, ὥστε μεταξὺ τῶν ἐιδικῶν νὰ διακρίνονται καὶ ἐιδικώτεροι ἐπὶ τινων κεφαλαίων.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας» ἐκφράζει πρὸς Ἑμᾶς τὸν φόβον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον συνέχεται, ὅτι ἡ τυχὸν πραγματοποιήσις τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. προβλεπομένης ἔδρας, θὰ ἀποτελέσῃ ἀρνητικὴν προσφορὰν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, δι' ἃ καὶ καταφεύγει πρὸς Ἑμᾶς, τοῦ ὁποῖου τὸ ἔργον διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Παιδείας εἶναι πανελληνίως γνωστὸν, αἰτουμένη τὴν ἀπάλειψιν τῆς γενομένης τροποποιήσεως.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κωνσταν. Ἠλιόπουλος
Χειρ. Ὀρθοπαιδικὸς
Δ) τῆς Ὀρθοπαιδικοῦ Τμήματος
Ν. Ι. Μ. Τ. Σ.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
Ἰωάν. Μιχαήλ
Χειρ. Ὀρθοπαιδικὸς
Δ) τῆς Χειρ. Ὀρθοπαιδικῆς Κλινικῆς
«Ἁγία Σοφία»
Νοσοκομείου Παίδων

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἀπηυθύναμεν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολὴν, πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας, ὡς καὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Εἰδικότητῶν καὶ Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἐκ τούτων, μόνον εἰς μᾶς ἐτίμησε δι' ἀπαντήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ & ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9ῃ Μαΐου 1960

Ἀξιότιμε Κύριε Καθηγητά,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ε.Ε.Χ.Ο.Τ., ὅπερ ἐκπροσωπεῖ ἅπαντας τοὺς Ἑλληνας Ὀρθοπαιδικούς, ἀπευθύνεται πρὸς Ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι, ἐξετάζοντες τὸ κατωτέρω ἐκτιθέμενον θέμα μετὰ ἐπιστημονικὰ καὶ μόνον κριτήρια, θέλετε ὑποστηρίξει ἐν δεδομένῃ στιγμῇ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας μας διατυπωμένην γνώμην.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3974 τῆς 7.9.1959 νόμου ἰδρύθη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Θεσσαλονίκης ἔδρα «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς», ἀντὶ τῆς τὸ πρῶτον προταθείσης ἔδρας «Ὀρθοπαιδικῆς».

Ἡ τοιαύτη μετατροπὴ ἐγένετο διὰ τροποποιήσεως, προταθείσης ὑπὸ ἐνδιαφερομένων ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ δὲ Ὑπουργὸς ἐδέχθη αὐτὴν χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Σχολῆς Ὑμῶν ἢ ἐτέρου προσώπου ἀρμοδίου ἢ ἀσχολουμένου περὶ τὴν Ὀρθοπαιδικὴν ἢ τὴν Χειρουργικὴν τῶν Παίδων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ε.Ε.Χ.Ο.Τ. κρίνει, ὅτι, ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο αὐτῶν εἰδικότητων εἰς μίαν ἔδραν οὐδόλως πρόκειται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν ἐνὸς ἑκάστου τῶν δύο τούτων ἀνεγνωρισμένων καὶ αὐτοτελῶν κλάδων, ἤτοι τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παίδων ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς Ὀρθοπαιδικῆς ἀφ' ἑτέρου. Ἀμφότεροι εἶναι τόσον ἀχανεῖς, ὥστε νὰ καθίσταται λίαν δυσχερὲς, ἂν μὴ ἀπολύτως ἀδύνατον, ὁ ἐνδεχόμενος καθηγητὴς νὰ ἀποκτήσῃ ἔστω καὶ προχειροὺς γνώσεις τόσον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀσθενῶν.

Ὡς εἶναι καὶ εἰς Ὑμᾶς γνωστόν, εἰς ὅλα τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα Πανεπιστήμια τοῦ κόσμου, οἱ κλάδοι συνεχῶς διαχωρίζονται, ἰδρυμένων νέων τοιούτων, οὐδαμοῦ δὲ παρατηρεῖται τὸ παράδοξον τῆς συγχωνεύσεως δύο σημαντικῶν καὶ αὐτοτελῶν κλάδων ὡς ἡ Χειρουργικὴ τῶν Παίδων καὶ ἡ Ὀρθοπαιδική. Οὐδεὶς σήμερον θὰ διελογίζετο τὴν συγχώνευσιν τῆς Χειρουργικῆς μετὰ τῆς Γυναικολογίας ἢ τὴν ἔνταξιν τῆς Οὐρολογίας εἰς τὸν κλάδον τῆς Χειρουργικῆς.

Ἡ σημερινή εξέλιξις τῆς Ὀρθοπαιδικῆς ἔχει πρό πολλοῦ ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἀσχολουμένη μὲ τὴν χειρουργικὴν τοῦ κινητηρίου συστήματος, ἐπείγουσαν καὶ ἐπανορθωτικὴν, αἱ δὲ ἀρχαὶ αἱ ἰσχύουσαι διὰ τοὺς ἐνήλικας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἀποτελοῦσαι σύνολον ἐνιαῖον καὶ ἀδιάσπαστον. Δεδομένου δὲ ὅτι σήμερον εἰς ὅλα τὰ κράτη γίνεται τεραστία προσπάθεια δημιουργίας εἰδικῶν κέντρων περιθάλψεως τραυματιῶν λόγω τῆς καταπληκτικῆς ἀνῆξεως τῶν τροχαίων καὶ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, θὰ ἀπετέλει δυσβάστακτον βάρος ἢ συγκέντρωσις περὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν καθηγητὴν τοιαύτης σημασίας διδακτικῶν καὶ θεραπευτικῶν προβλημάτων.

Φρονοῦμεν ἐπομένως, ὅτι θὰ ἦτο εὐκαιρία διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, νὰ πρωτοπορήσῃ διὰ τῆς δημιουργίας δύο ἀνεξαρτήτων ἐδρῶν ἀντὶ τῆς προκηρυχθείσης «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς». Πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅπως ἰδιαιτέρως ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχομεν νὰ ἀναμειχθῶμεν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τοῦ Ὑπουργείου.

Εἰς οὐδὲν ἕτερον ἀποβλέπει ἢ παροῦσα εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπανεξετασθῇ τὸ ὅλον θέμα ἐπαναφέρονσα τὴν Ὀρθοπαιδικὴν ὑπεράνω πάσης συναλλαγῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ε.Ε.Χ.Ο.Τ. ἐνημέρωσεν, ὡς ὄφειλεν, ἐπὶ τῶν ἀπόψεών του αὐτῶν τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅστις ὑπεσχέθη νὰ ἐξετάσῃ τὸ ὅλον θέμα αὐτῶν ἐν προκειμένῳ τὴν γνώμην τῆς Σχολῆς Ὑμῶν.

Εὐελπιστοῦντες, κ. Καθηγητά, ὅτι αἱ ἡμέτεραι προτάσεις καὶ ἐπιφυλάξεις θὰ τύχουν ἐκ μέρους Ὑμῶν πλήρους κατανοήσεως ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἀπὸ 16.7.1959 ὑπουργικῆς προτάσεως «Περὶ ἀννψώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης»...

Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Διεύθυνσις Γεν. Γραμματείας :
Σκουφᾶ 56

Ἀθήνας

Ἐπίσης ἀπηθύναμεν τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἔγγραφον πρὸς τὸν Κοσμήτορα Ἱατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἢ ἀπάντησις τοῦ ὁποίου δημοσιεύεται ἀκολούθως :

Καθηγητὴν Ν. Τσαμπούλαν
Κοσμήτορα Ἱατρικῆς Σχολῆς
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἀξιότιμε Κύριε Κοσμήτορ,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν καὶ δι' Ὑμῶν εἰς τὴν Στὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τὸ κάτωθι σοβαρότατον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν ὀλότητα τῶν Ὀρθοπαιδικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας». Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3974) 17.9.1959 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἰσχυουσῶν διατάξεων» ἐπρωτάθῃ ἢ ἴδρυσις ἔδρας «Ὀρθοπαιδικῆς» ἐν τῷ Παν)μίῳ Θεσσαλονίκης. Πλὴν ὅμως, ἡ πρότασις αὕτη ἐτροποποιήθη ὥστε νὰ ληφθῇ τελικῶς ἀπόφασις ἰδρύσεως ἔδρας «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς». Ἡ τοιαύτη τροποποίησις ἐγένετο κατόπιν ἐπεμβάσεως ἀφ' ἐνὸς ἀνευθύνων πολιτικῶν παραγόντων καὶ ἀφ' ἑτέρου προσώπων, ἅτινα φαίνεται νὰ ἐξασκοῦν μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Παν)μίου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἴδρυσις τῆς ἐν λόγῳ ἔδρας «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς» ἀποτελεῖ τελείως ἄστοχον καὶ ἐπιζήμιον ἐνέργειαν, τόσον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν φοιτητῶν καὶ ἰατρῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἱατρικὴν περιθάλψιν τῶν ἀσθενῶν. Ταῦτα δὲ παρὰ τὸ ἀρχικὸν πνεῦμα τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, εἰς ἣν μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται ὅτι «πέραν τῆς ἀνάγκης ἀνηρώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης κλπ.».

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοπαιδικούς, οἱ ὁποῖοι κατόπιν πολυετῶν μόχθων εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐργασίας ἐξασκοῦμεν τὴν εἰδικότητα τοῦ Ὀρθοπαιδικοῦ μὲ πλῆρη συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν, ἡ τοιαύτη ἐνέργεια εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ διὰ τοὺς προαναφερθέντας λόγους καὶ διότι ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἔνταξιν ἡμῶν εἰς ἄλλην τινὰ εἰδικότητα, τελείως ξένην πρὸς τὴν ἰδικὴν μας.

Διὰ τῆς προαναφερθείσης τροποποιήσεως δημιουργεῖται σύγχυσις, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ ἐμπόδισι τὴν ὁμαλὴν ἐξάσκησιν καὶ ἐπιστημονικὴν πρόοδον μιᾶς ἐκσῆτος τῶν σημαντικῶν τούτων καὶ αὐτοτελῶν εἰδικοτήτων. Καθίσταται ἐμφανές, ὅτι διὰ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως πᾶσα προοδευτικὴ λύσις παρημερίσθη προκειμένου νὰ ἰκανοποιηθοῦν προσωπικὰ συμφέροντα καὶ προωθηθοῦν φιλικὰ

πρόσωπα, δεδομένου, ότι εἷς καὶ μόνον ἰατρός εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα κατέχει συγχρόνως τὴν εἰδικότητα τοῦ Χειρουργοῦ τῶν Παιδῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ὀρθοπαιδικοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας», εὐρεθεῖσα ἐνώπιον τετελεσμένου γεγονότος ἀπευθύνεται πρὸς Ἑμᾶς ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Πρώτου Ἐπιστημονικοῦ Κέντρου τῆς Χώρας, αἰτουμένη τὴν πολῦτιμον καὶ ἔγκυρον γνώμην Ἑμῶν ἐπὶ ἐνὸς τόσου σοβαροῦ διὰ τὴν Ἐθνικὴν Παιδείαν θέματος.

Μετ' ἑξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

Διεύθυνσις Γεν. Γραμματείας
Σκουφᾶ 56
Ἐνταῦθα

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1960

Ἀριθ. Πρωτ. 1911
Περίληψις: 271

Πρὸς

τὴν Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν
Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας
Σκουφᾶ 56 - Ἐνταῦθα

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 9-5-1960 ὑμετέρου ἐγγράφου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱατρικὴ Σχολή, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 20-5-1960, λαβοῦσα γνώσιν τούτου, ἐδικαίωσε τὴν ἐν αὐτῷ διατυπωμένην διαμαρτυρίαν σας διότι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, ἐνῶ εἶχε προταθῆ ἡ ἰδρυσις ἑδρας Ὀρθοπαιδικῆς μόνον, τελικῶς συνεστήθη ἐνιαία ἑδρα Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἀναφέρετε διὰ τὸ ἄσκοπον καὶ ἐπιζήμιον τῆς συγχωνεύσεως δύο εἰδικοτήτων, ὡς ἡ Ὀρθοπαιδικὴ καὶ ἡ Χειρουργικὴ τῶν Παιδῶν, ἡ Ἱατρικὴ Σχολή συμφωνεῖ πλήρως μὲ τὰς ἀπόψεις σας ταύτας.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Κοσμητὸρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς
Ν. ΤΣΑΜΠΟΥΛΑΣ

Μη λαβόντες ἀπάντησιν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ τῆς Γραμματείας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐθεωρήσαμεν ἐπιβεβλημένον νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸν τύπον, πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης. Οὕτω ἐδώσαμεν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον. Ἐπηκολούθησεν ἀπάντησις τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Χατζηθασιλίου, Κοσμήτορος, τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τοῦ κ. Δ. Μανέντη, βουλευτοῦ Κοζάνης, τὸ περιεχόμεον τῶν ὁποίων δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ. Ἔπονται αἱ ἀπαντήσεις τῆς Ἑταιρείας πρὸς τοὺς κ.κ. Δ. Μανέντη καὶ Γ. Χατζηθασιλίου ὡς καὶ ἡ ἀνταπάντησις τοῦ τελευταίου.

«Καθημερινή» 3.7.60

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΙΑΡΥΣΙΝ ΝΕΑΣ ΕΔΡΑΣ ΕΝ Τῷ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙῳ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας, ὅπερ ἐκπροσωπεῖ τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων ὀρθοπαιδικῶν, θεωρεῖ καθήκον του ὅπως διαμαρτυρηθῆ καὶ δημοσίᾳ διὰ τὴν ψήφισιν νόμου, δι' οὗ ἰδρύεται ἔδρα «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς» εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης παρὰ τὴν ἀρχικῶς προταθεῖσαν ἔδραν «Ὀρθοπαιδικῆς».

Τὰ προηγηθέντα τῆς ψηφίσεως τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἔχουσιν ἐν ὀλίγοις ὡς ἐξῆς: Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐν τῇ προσπαθείᾳ του «τῆς ἐξυψώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀνωτάτων ἰδρυμάτων», ὑπέβαλεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16.7.59 σχέδιον Ν. Δ., διὰ τοῦ ὁποίου προϋτάθη ἡ ἴδρυσις παρὰ τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἔδρας Ὀρθοπαιδικῆς. Πλὴν ὅμως, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐν λόγῳ νόμου ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ Ἐξουσιοδοτήσεως, ἡ μόνη τροποποίησις ἡ ὁποία ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἰς δλόκληρον τὸ ἐξ ἐπτάμισιν σελίδων κείμενον τοῦ νόμου, ἦτο ἡ προσθήκη παραπλεύρως τῆς λέξεως «Ὀρθοπαιδικῆς» τῆς «Χειρουργικῆς Παίδων». Διὰ τῆς τροποποιήσεως ἀποκλείονται τῆς συσταθείσης Πανεπιστημιακῆς ἔδρας, ἀφ' ἐνὸς ἅπαντες οἱ ὑποψήφιοι Ὀρθοπαιδικοὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ ὑποψήφιοι Χειρουργοὶ τῶν Παίδων ἐξυπηρετουμένου ἀποκλειστικῶς καὶ κατὰ τρόπον ἀπόλυτον ἐνὸς καὶ μόνου ὑποψηφίου.

Παρατηρεῖται ὅθεν τὸ παράδοξον τῆς ἰδρύσεως πανεπιστημιακῆς ἔδρας εἰς ἣν συγχωνεύονται δύο μεγάλαι καὶ τελείως αὐτοτελεῖς εἰδικότητες, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἀλματώδης πρόοδος τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν εἰδίκευσιν τῶν ἱατρῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ ἱατρικὴ περὶθάλαψις τῶν κατοίκων τῆς Β. Ἑλλάδος τίθεται ὑπὸ δοκιμα-

σίαν, ἐνῶ ἔξ ἄλλου ἢ ὁμαλὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἰατρῶν καὶ φοιτητῶν θὰ καταστῇ πλημμελής.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας ὑπέβαλε σχετικὴν διαμαρτυρίαν πρὸς τοὺς κ.κ. καθηγητὰς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐθνικὸν ἴδρυμα τῶν Ἀθηνῶν εἰς ἀπάντησιν τῆς διαμαρτυρίας ταύτης μᾶς ἀπέστειλεν ἔγγραφον, εἰς ὃ ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει : «Ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 20.5.60, λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου ὑμῶν, ἐδικαίωσε τὴν ἐν αὐτῷ διατυπωμένην διαμαρτυρίαν διότι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης ἐνῶ εἶχε προταθῆ ἡ ἴδρυσις ἑδρας Ὀρθοπαιδικῆς μόνον, τελικῶς συνεστήθη ἐνιαία ἑδρα Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἀναφέρετε διὰ τὸ ἄσκοπον, καὶ ἐπιζήμιον τῆς συγχωνεύσεως δύο εἰδικοτήτων, ὡς ἡ Ὀρθοπαιδικὴ καὶ Χειρουργικὴ τῶν Παίδων, ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ συμφωνεῖ πλήρως μὲ τὰς ἀπόψεις σας ταύτας».

Ἀνάλογον διαμαρτυρίαν ἀπευθύναμεν καὶ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρνητικὴ στάσις προκάλεσεν εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐπιστημονικῆς μας ἐταιρείας κατάπληξιν.

Περαίνοντες τονίζομεν ὅτι ἡ ἴδρυσις διδύμου ἑδρας «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς», ἀντὶ μόνον «Ὀρθοπαιδικῆς», ὡς ἀρχικῶς εἶχε προταθῆ, εἶναι ἀκατανόητος καὶ ἐπιζημία : 1) Διότι ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἢ ταυτόχρονος ἐξάσκησις δύο εἰδικοτήτων. 2) Διότι ἀποτελεῖ ἀναχρονισμὸν καὶ χαλινὸν διὰ τὴν πρόοδον δύο ἀνεξαρτήτων κλάδων τῆς Ἱατρικῆς, καὶ 3) Διότι ἡ διδασκαλία τῶν φοιτητῶν θὰ εἶναι ὀπωσδήποτε ἀνεπαρκής. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχει ὅπως ἀναμειχθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τοῦ Ὑπουργείου, θεωρεῖ ὅμως καθήκον τῆς νὰ προσβῇ εἰς τὴν ὡς ἄνω διαμαρτυρίαν ἐπιρροίπτουσα ὁλόκληρον τὴν ἐνθῆνην εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἐνεργείας των τὴν ἐπωμίσθησαν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας
Χειρουργικῆς, Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας

I. ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΜΙΧΑΛΑΤΟΣ

«Ελευθερία» 5.7.60

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς εἰδήσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Σκάνδαλον καὶ εἰς τὴν ἰδρυσιν νέας ἑδρας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης», ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἔγκριστον ὑμῶν ἐφημερίδα τῆς 1ης τοῦ μηνός, σὰς παρακαλῶ ὅπως καταχωρήσητε τὰ κάτωθι πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως καὶ πρὸς διαφωτισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης.

Εἰς τὰ περισσότερα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, ἡ ἔδρα εἶναι «Χειρουργικὴ Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδική». Συγκεκριμένως, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων παρομοίαν ἔδραν κατέχει ὁ καθηγητὴς κ. Fénge, πρὸ τούτου δὲ κατεῖχε τὴν ἔδραν ὁ κολοσσὸς Ombredanne, ὁ καὶ ἰδρυτὴς τῆς Ὀρθοπαιδικῆς, οὕτως τὰ κλασσικὰ συγγράμματα δεύουσι νὰ γνωρίζουν οἱ σήμερον διαμαρτυρούμενοι συλλογιστοί.

Οἱ περισσότεροι τῶν ἀσκούντων τὴν Ὀρθοπαιδικὴν ἐν Ἑλλάδι ἠσκήθησαν εἰς κλινικὰς Χειρουργικῆς Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς τῆς ἀλλοδαπῆς. Ὑπάρχουν, βεβαίως, καὶ ἀνεξάρτητοι ἔδραι, πλὴν τῆς ἀνωτέρω (ὡς ἐπανορθωτικῆς χειρουργικῆς ὀρθοπαιδικῆς). Ὅταν λέγωμεν «Ὀρθοπαιδική», ἐννοοῦμεν τὰς παθήσεις τοῦ σκελετοῦ, εἴτε συγγενεῖς, εἴτε ἐπικτητοῦς, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο ἀφοροῦν πάντοτε εἰς τὴν βρεφικὴν καὶ παιδικὴν ἡλικίαν (συγγενὲς ἐξάρθρημα, ραιβοποδία, βλαισοποδία, σκολίωσις, παθήσεις ὡς φυματίωσις ὁστέων καὶ ἀρθρώσεων, ραχίτισμός μὲ ἀποτέλεσμα παραμορφώσεις, κύστεις ὁστέων, ὄγκοι ὁστέων, ὀστεοδυστροφία, ὑπολείμματα πολιομυελίτιδος κλπ.).

Συνεπῶς, διαπίστωσις τῶν παθήσεων τούτων εἰς μεγάλην ἡλικίαν δεύεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἢ δὲν διεγνώσθησαν ἢ δὲν ἐθεραπεύθησαν ἐγκαίρως. Ὀρθοπαιδικὴ ἐνηλίκων ἄρα δὲν ὑπάρχει σχεδόν. Ὑπάρχει τραυματολογία (τραύματα, κατάγματα κλπ.), ἡ ὁποία ἀφορᾷ εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας, καὶ εἶναι κλάδος τῆς Γενικῆς Χειρουργικῆς καὶ διδάσκεται εἰς τὰς χειρουργικὰς κλινικὰς (αἵτινες καὶ ἐφημερεύουσι), ὑπὸ τῶν γενικῶν χειρουργῶν, οἵτινες, μέχρι σήμερον τοῦλάχιστον, εἶναι καὶ οἱ ἀρμοδιώτεροι. Συνεπῶς, εἰς τὰς περισσότερας ἐν Ἑλλάδι ὀρθοπαιδικὰς κλινικὰς, ἐνθα ἀσκοῦνται οἱ ἰατροὶ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εἰδικότητος (Βούλα, ΠΙΚΠΑ κλπ.), δὲν εἰσέρχονται πρόσφατα τραύματα καὶ κατάγματα. Ἐκ τούτου καὶ ἡ ἐν αὐταῖς εἰδίσεις εἶναι πλημμελεστάτη εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Τὸ ὁρθὸν διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ διὰ τοὺς ἀσκούμενους, καθὼς καὶ διὰ τοὺς πάσχοντα, θὰ ἦτο — ἀντὶ ἀνεδαφικῶν διαμαρτυριῶν — μία ἐντατικώτερα ἐνίσχυσις τῆς καταρτίσεως εἰς τὴν Γενικὴν Χειρουργικὴν καὶ Χειρουργικὴν τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικὴν, ὅπως γίνεται εἰς

ὅλα τὰ πεπολιτισμένα κράτη τοῦ κόσμου. Αυστηρῶς, παρ' ἡμῖν καταβάλλεται προσπάθεια, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὀρθοπαιδική», νὰ ἀσκηθῆται ὀλίγη Χειρουργικὴ τῶν Παίδων, ὀλίγη Τραυματιολογία, μὲ ἀγνοίαν τῶν βασικῶν εἰδικότητων τῆς Χειρουργικῆς καὶ τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παίδων. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῆ ἰδιαιτέρως, ὅτι ἡ τελευταία αὕτη εἶναι βασικὴ εἰδικότης. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεμβαίη τις εἰς παθήσεις τῆς ἡλικίας ταύτης, ὅταν ἀγνοῖ τὸν βρεφικὸν καὶ παιδικὸν ὄργανισμόν. Θὰ πρέπει, συνεπῶς, νὰ τροποποιηθῆ καὶ βελτιωθῆ ἡ εἰδικότης, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἰατροὶ νὰ ἀσχοῦνται πλήρως εἰς τὴν Χειρουργικὴν καὶ Χειρουργικὴν τῶν Παίδων, διὰ νὰ ἔχουν τὴν βασικὴν ἐκπαίδευσιν διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν των. Διὰ τοῦτο, τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, διὰ νὰ προσδώσῃ τὸ ὄρθον περιεχόμενον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ὀρθοπαιδικῆς, προσέθεσε τὴν Χειρουργικὴν τῶν Παίδων. Διότι Ὀρθοπαιδικὴ ἀπλῶς θὰ ἐσήμαινε σχεδὸν μόνον «Γυψολογίαν».

Πόσον περιεχόμενον ἔχει ἡ ἀπλὴ «Ὀρθοπαιδική» καὶ ποίας βαθύτητος καὶ ἐκτάσεως κλάδος περιέχεται δῆθεν ἐν αὐτῇ, καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Κλινικῆς Λαϊκοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, σελίς 3, ἔνθα ἀναφέρεται, ὅτι ἐπῆρξεν ἐπίμονος προσπάθεια τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν πρὸς κατάργησιν τῆς ἔδρας τῆς Ὀρθοπαιδικῆς ὡς μὴ ἐχούσης περιεχόμενον. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτων ἡ αὐτὴ Σχολὴ συνεζήτησε σοβαρώτατα τὴν μετονομασίαν τῆς ἔδρας εἰς Χειρουργικὴν τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικήν. Διατί ὁμως δὲν ἐπετεύχθη τοῦτο, γνωρίζει καλῶς ὁ τότε κοσμήτωρ. Ἐὰς μᾶς πληροφορήσουν ἐπίσης οἱ διαμαρτυρούμενοι ὀρθοπαιδικοί, οἵτινες τόσῃ μεγάλῃ σημασίαν ἀποδίδουν εἰς τὸν κλάδον των, τί σημαίνει τὸ εἰς σελίδα 10 τῶν αὐτῶν πεπραγμένων ἀριθ. 75 «κἀκώσεις γόνυτος τραυματικῆ».

Τὸ ἀναγραφόμενον, ὅτι ἡ ὀνομασία τῆς ἔδρας ἔγινε δι' ἓν πρόσωπον, ὡς μόνον ἔχον τὴν εἰδικότητα, εἶναι τελείως ἀνακριβές, ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἤδη ἔχουν ὑποβάλει ὑποψηφιότητα τρεῖς ὑποψήφιοι, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δικαίωμα ὑποβολῆς ὑποψηφιότητος ἔχει πᾶς ὀρθοπαιδικός. Δὲν ἔγινεν, ὡς ἰσχυρίζονται, ἡ μετονομασία ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Σχολῆς· ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν, τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον κατετέθη καὶ θὰ ἐψηφίζετο κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1959, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐκ τοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ γίνῃ συνεδρίασις Σχολῆς, ἀνέπτυξαν τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ Νομοσχεδίου οἱ : Πρύτανις, Κοσμήτωρ καὶ εἰς Χειρουργός (δηλονότι τρία μέλη τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς). Ὁ ἐν λόγῳ εἰσηγητής, ὡς ἰατρός, κατενόησε πλήρως τὸ θέμα καὶ τὸ εἰσηγήθη, πάντες δὲ οἱ βουλευταὶ ἰατροὶ ὅλων τῶν παρατάξεων, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι βουλευταὶ, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, γενομένης τῆς εἰσηγήσεως δεκτικῆς ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς Βουλῆς. Πόσον, ἄλλωστε, ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διαφωνεῖ εἰς τοῦτο, καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι παμπηφεὶ προσεκήρυξε τὴν ἔδραν ὡς ἔχει σήμερον.

Ἡ ἡμετέρα Σχολή, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀποβλέπουσα, εἰς τὴν ἀρτίαν ἐκπαίδευσιν τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρακολουθήσῃ καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον ἢ τὴν ζημίαν τῶν ἐπαγγελματικῶν ἰατρικῶν σωματείων, τὰ ὅποια κατὰ τὸ βιβλικὸν «ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με» ἔρχονται νὰ κάμουν ὑποδείξεις καὶ νὰ διαφωτίσουν τάχα τὴν κοινὴν γνώμην.

ΓΡΗΓ. Π. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Κοσμήτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

«Καθημερινή» 7.7.60

Η ΕΔΡΑ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀναγνώσας εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Χειρουργικῆς Ὀρθοπδικῆς καὶ Τραυματιολογίας, τὴν σχετικὴν μὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς ἔδρας Ὀρθοπδικῆς καὶ Χειρουργικῆς Παιδῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὰ κατωτέρω πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας :

1ον) Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἢ μόνῃ τροπολογία πού ἐγένετο δεκτὴ ἦτο ἡ ἀφορῶσα τὴν ἔδραν τῆς ὀρθοπδικῆς. Καὶ ἄλλαι συνεζητήθησαν. Καὶ ἄλλαι ἐγένοντο δεκταί. Ὁ ἐπιθυμῶν δὲν ἔχει παρὰ νὰ ζητήσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.

2ον) Εἰσηγητῆς τῆς πλειοψηφίας ἤμουν ἐγὼ καὶ ὑπεστήριξα τὴν τροπολογίαν ἐκείνην διὰ τοὺς κάτωθι λόγους :

α') Ἦτο ἐπιθυμία τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἡ ὅποια μοῦ διεβιάσθη ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. Πρυτάνεως, Κοσμήτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς Χειρουργικῆς. Φυσικὰ δὲν θὰ ἦρκει ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀξιοτίμων ἐκπροσώπων τοῦ Πανεπιστημίου νὰ μὲ πείσῃ νὰ ταχθῶ ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ἐὰν τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιχειρήματα δὲν ἦσαν ἀξιόλογα, τὰ ἀναφέρω :

Α' Ἐδρα Ὀρθοπδικῆς καὶ Χειρουργικῆς Παιδῶν ὑπάρχει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων καὶ εἰς ἄλλα.

Β' Ὡς χειρουργὸς καὶ μάλιστα ἀσκήσας ἐπὶ 25ετίαν εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμά μου γνωρίζω ὅτι ἐκεῖνο πού προέχει εἶναι ἡ προσοχὴ πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ ἡ ἔλλειψις ἀκριβῶς ὀρθοπδικῶν καὶ Χειρουργῶν αὐ-

τῆς τῆς ἡλικίας, δεδομένου ὅτι καὶ αἱ συγγενεῖς διαμαρτίαι τοῦ σκελετοῦ (ὀρθοπεδικαί) ὡς εἶναι γνωστόν, δὲν μᾶς ἀπασχολοῦν μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰγματα, τραύματα κ.λ.π., ταῦτα ἀνήκουν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν χειρουργῶν τῆς γενικῆς χειρουργικῆς.

Συνεπῶς ἡ ἐπιθυμία τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἰδρύσεως τῆς νέας ἔδρας, νὰ δημιουργήσῃ ἕνα ἐπιστημονικὸν κέντρον ἐξυπηρετήσεως τῶν ἑκατοντάδων πασχόντων παιδιῶν τῆς Β. Ἑλλάδος ἦτο καὶ εἶναι καθ' ἡμᾶς ἀξιόπαινος καὶ οὐχὶ ἀξία ἐπικρίσεως, ὅταν μάλιστα ταυτοχρόνως εὐρύνεται ἡ ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ τῆς νέας ἔδρας.

3ον) Ὑποστηρίξας τὴν τροπολογίαν αὐτὴν ὡς εἰσηγητῆς τῆς πλειοψηφίας, ἔτυχον τῆς κατανοήσεως ὅλων τῶν μερῶν τῆς Βουλῆς. Ὁ δὲ ἀξιότιμος ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς κ. Γ. Βογιατζῆς τὴν ἀπεδέχθη κατανοήσας τὴν εὐεργετικὴν σημασίαν τῆς διὰ τὴν Β. Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν Ἱατρικὴν Ἐπιστήμην.

4) Δὲν εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι διὰ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπάρχει μόνον ἕνας ὑποψήφιος. Κατὰ πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔχω μέχρι τῆς στιγμῆς ὑπάρχουν τρεῖς ὑποψήφιοι. Σημειοῦμεν, ὅτι ἀρμόδιοι νὰ ἐκλέξουν τὸν καλύτερον εἶναι οἱ καθηγηταὶ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη μας πρὸς αὐτοὺς εἶναι ἀπόλυτος.

5ον) Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου ὡς ἐκπροσώπου τῆς Β. Ἑλλάδος διὰ τὰς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης. Καὶ παρακαλῶ τὸν τόσον ἀπὸ ἐμὲ ἀγαπώμενον ἀθηναϊκὸν Τύπον νὰ ἀποστείλῃ ἐκπροσώπους του νὰ ἐκτιμήσουν τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀξιόλογον ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν πού ἐπιτελεῖται ἐκεῖ ἐπάνω.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἃς μοῦ ἐπιτρέψῃ τὸ σεβαστὸν τοῦτο ἴδρυμα νὰ παρατηρήσω, ὅτι ὡς ἀρχαιότερον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποφεύγῃ ἀνακοινώσεις πού θίγουν τὸ ἀδελφὸν καὶ ἰσότημον τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε ἔχει πλήρη αὐτοτέλειαν ὡς καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Μετὰ τιμῆς
ΛΙΟΝ. ΜΑΝΕΝΤΙΣ
(Βουλευτῆς Κοζάνης)

«Καθημερινή» 12.7.60

Π ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς δημοσιευθείσης εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα, ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν τὰ κάτωθι :

Ὁ ἀξιότιμος κ. Βουλευτὴς Κοζάνης ἀντὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας ἐκπροσώπων — μεταξὺ τῶν ὁποίων «καὶ εἰς Καθηγητῆς τῆς Χειρουργικῆς» — τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ προσπαθῆσιν νὰ ἐνημερωθῆ ἐπὶ τῶν νεωτέρων ἐξελίξεων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἰατρικῆς, ὅποτε δὲν θὰ εἰσηγεῖτο — ἐλαφρῶ τῇ συνειδήσει — τροπολογίαν, ἣτις βασίζεται ἐπὶ πεπαιχτομένων ἀντιλήψεων.

Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Βουλευτοῦ δὲν ἀφίστανται ἐκείνων τοῦ κ. Κοσμήτορος καὶ πολὺ φοβούμεθα, ὅτι ἠντλήθησαν ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς. Ἐπομένως ἡ ἀπάντησίς μας πρὸς τὸν κ. Κοσμήτορα ἰσχύει, νομίζομεν καὶ ἐδῶ.

Ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Βουλευτοῦ Κοζάνης, παρακαλοῦμεν νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἀπλῶς καὶ μόνον ἀπηύθυνεν ἀπάντησιν εἰς ἔγγραφόν μας. Ὁφείλομεν νὰ ἐξάσωμεν τὴν εὐκρίνειαν καὶ σαφήνειαν τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον φρονοῦμεν, οὐδόλως θίγει τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Ἀνάλογον ἔγγραφον ἀπηυθύνσαμεν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κ. Κοσμήτορος, ἅπαντες δὲ — πλὴν ἐνός — δὲν ἔλαβον τὸν κόπον νὰ ἀπαντήσουν.

Περαιόντες τονίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας ἤρχισεν ἀγῶνα διαφωτίσεως τῆς κοινῆς γνώμης ὡς πρὸς τὸ ἐπιζήμιον διὰ τὴν ὀρθοπαιδικὴν ὡς εἰδικότητα καὶ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς ἐκ τῆς συνενώσεως μετ' ἄλλην, ἐξ ἴσου ἀξιόλογον αὐτοτελῆ εἰδικότητα. Τὸ γεγονός δτι ἕτεροι δύο ὑποψήφιοι προσετέθησαν διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἔδραν οὐδὲν προσφέρει, διότι οἰοσθήποτε καὶ ἂν ἐκλεγῆ δὲν θὰ εἶναι ἐπαρκῶς κατηρτισμένος, ὥστε νὰ δυνηθῆ νὰ διδάξῃ καὶ νὰ ἀσκήσῃ ἐπαξίως τὰς δύο ταύτας μεγάλας εἰδικότητας.

Μετὰ τιμῆς

Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Πρόεδρος Ε.Ε.Χ.Ο.Τ.

Κ. ΗΑΙΟΠΟΤΑΟΣ

Γεν. Γραμματεὺς

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ

Κύριε Λιευθηντά,

Με λύπη μας αναλαμβάνομε ν' ἀπαντήσωμεν εἰς ὅσα ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Χατζηβασίλειου, κοσμήτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἔγραψεν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴν του, δημοσιευθεῖσαν τὴν 5ην τρέχ. μηνός. Λέγομεν δὲ με λύπην μας, διότι ἀναγκαζόμεθα νὰ διαφωνήσωμεν με ἐπιστήμονα φέροντα τὸν τίτλον καθηγητοῦ πανεπιστημίου καὶ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ του, ἀντὶ ἐπιστημονικῆς ἐξάρσεως, ὡς θὰ ἀνεμνέ τις ἀπὸ ἐκπρόσωπον Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος, ἐπικρατεῖ πνεῦμα διαστρεβλώσεως τῶν γεγονότων καὶ χρησιμοποίησε ἐπιχειρημάτων, οὐδεμίαν ἐχόντων σχέσιν με τὸ καθαρῶς ἐπιστημονικὸν θέμα τῆς ἀρχικῆς μας ἐπιστολῆς.

Κατ' ἀρχὰς δέον νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὸν κ. κοσμήτορα, ὅτι ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Χειρουργικῆς Ὀρθοπδικῆς καὶ Τραυματολογίας» δὲν εἶναι ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον, ἀλλὰ καθαρῶς ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία, σκοποῦσα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εἰδικότητος με μόρφωσιν τῶν μελῶν της, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ κ. κοσμήτωρ. Ὅθεν, τὸ ἐνδιαφέρον μας δὲν προέρχεται ἐξ ἐπαγγελματικῶν λόγων, ἀλλὰ μόνον ἐκ καθαρῶς ἐπιστημονικῶν. Καὶ πρὸς καλυτέραν κατανόησιν τοῦ θέματος ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι τὴν Ε.Ε.Χ.Ο.Τ. δὲν ἐνδιαφέρει, ἂν θὰ ἰδρυθῇ ἔδρα «Χειρουργικῆς Παίδων» ἢ ἔδρα «Ὀρθοπδικῆς» εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, οὔτε ποῖοι καὶ πόσοι θὰ εἶναι οἱ ὑποψήφιοι καθηγηταὶ μᾶς ἐκάστης τῶν ἐδρῶν, τὴν ἐνδιαφέρει μόνον ἡ μὴ συνένωσις δύο αὐτοτελῶν εἰδικότητων, δι' οὗς λόγους ἐκτενῶς ἀνεφέραμεν εἰς τὴν διαμαρτυρίαν μας.

Τονίζομεν καὶ πάλιν, ὅτι εἰς οὐδὲν ἐπιστημονικῶς προηγμένον Πανεπιστήμιον τοῦ Κόσμου ὑπάρχει ἔδρα «Χειρουργικῆς Παίδων καὶ Ὀρθοπδικῆς» οὐδὲ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων, τὸ ὁποῖον φέρει ὁ κ. Κοσμήτωρ ὡς παράδειγμα, ὑφίσταται τιαυτή. Ἐὰν ὁ κ. Κοσμήτωρ ἤθελε ὑποβληθῇ εἰς τὸν κόπον ν' ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον τοῦ Fényre καὶ Ombredanne θὰ ἔβλεπε, ὅτι ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐκάστου ὑπάρχει ὁ τίτλος «καθηγητῆς Χειρουργικῆς Παίδων» ἀπλῶς καὶ μόνον καὶ ὄχι καθηγητῆς Χειρουργικῆς Παίδων καὶ Ὀρθοπδικῆς». Εἶναι δὲ πασίγνωστον, ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Σκανδιναυϊκὰς Χώρας, ὄχι μόνον οὐδεὶς διελογίσθη νὰ προσαρτήσῃ τὴν Ὀρθοπδικὴν εἰς ἄλλην εἰδικότητα, ἀλλὰ ἀπεναντίας ἡ ἐπίγνωσις τοῦ καθηκόντος καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐποχῆς μας, ἤγαγε τοὺς ὀρθοπαιδικοὺς νὰ ἐπιδοθοῦν εἰδικώτερον εἰς ὠρισμένους κλάδους αὐτῆς. Τὰ ἀποτελέ-

σματα τῆς τοιαύτης προκεχωρημένης ειδικότητος, εἶναι γνωστὰ εἰς ὄσους παρακολουθοῦν τὴν διεθνῆ βιβλιογραφίαν.

Φυσικὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ιδρύσῃ οἰανδήποτε ἔδραν κρίνει σκόπιμον, φρονοῦμεν ὅμως, ὅτι εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀπαράδεκτον νὰ συγχωνεύσῃ δύο διεθνῶς ἀνεγνωρισμένους αὐτοτελεῖς ἐιδικότητας.

Ἐπίσης νομίζομεν, ὅτι ἀδικεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ κ. Κοσμήτωρ, ἐπιχειρῶν ν' ἀποδώσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ὀρθοπαιδικῆς, λέγων, ὅτι αὕτη ἀσχολεῖται μόνον μὲ παθήσεις τῆς θρακτικῆς ἡλικίας ἢ μόνον μὲ γύψους.

Πιθανὸν τὸ περιεχόμενον τῆς ὀρθοπαιδικῆς νὰ ἦτο ἡ εφαρμογὴ γυψίων ἐπιδέσμων τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐσπούδαζεν ὁ κ. Κοσμήτωρ.

Ἐκτοτε ὅμως ἡ Ὄρθοπαιδικὴ ἔχει προσδεύσει, ὥστε χιλιάδες ἐγχειρήσεων ἐπὶ τῶν μελῶν νὰ ἐκτελοῦνται κατ' ἔτος, προξενεῖ δὲ ἐντύπωσιν πῶς αὐτὸ διέφυγε τῆς προσοχῆς τοῦ κ. Κοσμήτορος. Θὰ ἤρκει ἡ ἀπλὴ ἀναφύλλησις ἑνὸς ὀρθοπαιδικοῦ βιβλίου ἢ ἑνὸς ὀρθοπαιδικοῦ περιοδικοῦ ἢ ἀπλῶς ἡ ἐπίσκεψις μιᾶς οἰασθήποτε Ὄρθοπαιδικῆς Κλινικῆς διὰ νὰ διαφιλιάξῃ τὸν κ. Κοσμητορα ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τόσον ἐσφαλμένων ἐντυπώσεων.

Περαίνοντες φρονοῦμεν, ὅτι ἀντὶ ἀτερμόνων συζητήσεων πέριξ μιᾶς ἀξιωματικοῦ ἀποφάσεως, θὰ ἔδει νὰ ἀναζητηθῇ ὀρθότερα λύσεις.

Ἡ ἀναζήτησις ὀρθότερας λύσεως καθίσταται τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαία, καθ' ὅσον, ἡ μὲν Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἶναι σύμφωνος ὡς γνωρίζετε, μὲ τὴν γνώμην τῆς Ὄρθοπαιδικῆς Ἑταιρείας, ἐνῶ ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀντίθετος.

Φρονοῦμεν, ἐπομένως, ὅτι ἡ ἀνωτέρα πνευματικὴ ἀρχή, δηλαδὴ τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐπανεξετάσῃ τὸ ὅλον θέμα ἐπὶ ὑγιῶν ἐπιστημονικῶν βάσεων, λαμβάνον σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὰς γνώμας ὄλων τῶν ἀρμοδίων προσώπων.

Μετὰ τμῆς

I. ΜΙΧΑΗΛ

Πρόεδρος Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χειρουργικῆς
Ὄρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας

K. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς

«Καθημερινή» 14.7.60

Η ΕΛΡΑ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς τοῦ ἰατροῦ ὀρθοπαιδικοῦ κ. Ι. Μιχαήλ, δημοσιευθείσης εἰς τὴν ἔγκριστον ὑμῶν ἐφημερίδα τῆς 12)7 ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι:

1ον) Εἶναι τῷ ὄντι ἀληθές τὸ ἐν τῇ ὡς ἄνω ἐπιστολῇ ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαήλ ἀναφερόμενον, ὅτι ὅλοι οἱ καθηγηταὶ τῆς ἡμετέρας σχολῆς ἔλαβον πράγματι τὸ περὶ τῆς ἔδρας ταύτης ἔγγραφόν του καὶ οὐδεὶς τοῦ ἀπῆντησεν ὡς ὁ ἴδιος λέγει, τὸν πληροφοροῦμεν δὲ συμπληρωματικῶς, ὅτι ἡ Σχολὴ ἀπεφάσισε τὴν παραπεμπτὴν τοῦ ἐγγράφου του εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα ἀποδεικνύουν ἄριστα τὸ ἂν ἔχη ἢ ὄχι ἡ ἡμετέρα σχολὴ γνῶσιν τῆς ὀνομασίας τῆς ἔδρας ταύτης, τὴν πλήρη διαφωνίαν της πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ ὑποστηριζόμενας ἀπόψεις, καὶ τὴν σημασίαν ἣν ἀπέδωσεν ἡ Σχολὴ εἰς τοῦτο.

2ον) Θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς σήμερον θορυβοῦντας κυρίους πόθεν ἦντλησαν τὸν τίτλον καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ Τραυματιολόγου, πότε ἐφημέρευσαν καὶ πότε ἐδέχθησαν βαρεῖς τραυματισμοὺς ἀμέσως, καὶ πότε ἔφεραν εἰς πέρας τούτους ἄνευ τῆς παρουσίας χειρουργῶν.

3ον) Εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἀνησυχίαν των ἐπὶ τοῦ κατὰ πόσον θὰ δυνηθῇ νὰ διδάξῃ ὁ τυχὸν ἐκλεγῆσόμενος καθηγητὴς τῆς νέας ἔδρας τόσον εὐρὴ περιεχόμενον, θέμα διὰ τὸ ὁποῖον πρῶτην φορὰν ἀσχολεῖται περισσότερον τῆς οἰκείας σχολῆς, εἰς ἐπαγγελματικὸς σύλλογος.

Μετὰ τιμῆς

ΓΡΗΓ. Π. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἀθῆναι 12.7.60

Κατωτέρω παραθέτομεν δύο χρονογραφήματα τοῦ κ. Δ. Ψαθά ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἐφημερίδα τὰ «Νέα».

«Τὰ Νέα» 5.7.60

Μέσα στὰ νόστιμα — ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἐξοργιστικά — μπορεῖ νὰ περιληφθῆ ἡ ἱστορία τῆς ἰδρύσεως μιᾶς νέας ἔδρας — τῆς Ὀρθοπαιδικῆς — στὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Στὸν γοητευτικὸ μας τόπο, ὡς γνωστόν, ὅταν πρόκειται νὰ ἰδρυθῆ μιὰ καινούργια θέση, ἀξιόλογη, προβλέπεται μὲ τὸν σχετικὸ νόμο καὶ τὸ εὐτυχὲς πρόσωπο, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ἐτοιμάσθηκε ἡ θέση καὶ τὸ ὁποῖον, φυσικά, πρόκειται νὰ στρογγυλοκάσῃ. Γι' αὐτὸ, ἀρκετὰ συχνά, κατὰ τέτοιοι νόμοι στολίζονται μὲ τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἔχοντος μπάριμπα στὴν Κορώνη, ὥστε νὰ μὴ μπορῆ νὰ τὴν διεκδικήσῃ ἄλλος ἄνευ μπάριμπα μὲν, ἀλλὰ ἀξιώτερος.

Ὑποψήφιος, λοιπόν, γιὰ τὴν νέα ἔδρα τῆς Ὀρθοπαιδικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἔχων θεῖο στὴν Κορώνη — ἢ θείαν — κατάφερε νὰ μπῆ ἢ φωτογραφία του στὸν νόμο, μόνον μὲ τὴν προσθήκην μιᾶς πονηρῆς φρασούλας, πὺν τρύπωσε, στὴν ζούλα, μὲ τὴν μορφὴ ἀθώας τροπολογίας. Πλάι, δηλαδή, στὴν ιδιότητα τοῦ «Ὀρθοπαιδικοῦ» προστέθηκε καὶ ἡ «Χειρουργικὴ τῶν Παιδίων» γιὰ ἐκεῖνον πὺν θὰ καταλάβῃ τὴν θέση. Συμβαίνει, ὅμως — τὶ σύμπτωση! — νὰ ὑπάρχῃ μόνον ἓνας ὀρθοπαιδικὸς καὶ μαζὶ χειρουργὸς τῶν παιδίων καὶ ἔτσι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀποκλείονται. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ νομοθέτης δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο, ἐν προκειμένῳ, παρὰ νὰ ξεσκονίσῃ τὴν νεότευκτη θέση καὶ ν' ἀπειθυθῆ στὸν εὐνοούμενο:

— Περιπεράστε, παρακαλῶ.

Τώρα ἂν ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐταιρία Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας», ὅπως καὶ ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, βρίσκουν ἐπιστημονικῶς ἀπαράδεκτη τὴν συγχώνευση τῶν δύο εἰδικότητων σὲ μιὰ καὶ ἐπὶ πλέον ἐπιζήμια γιὰ τὸ ἔργο τῆς περίθαλψης τῶν εὐτυχῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρει τοὺς ἀτσιδες πὺν τὰ μαγεύρισαν ἔτσι γιὰ χάριτοῦ εὐνοουμένου των. Προσωπικά, λοιπόν, προτείνω κοντὰ στὶς ἄλλες ιδιότητες τοῦ ὑποψηφίου νὰ προστεθῆ ἀπαραιτήτως καὶ ἡ ὑπαρξὴ λίγου φιλότιμου γιὰ νὰ τεθῆ τέρας στὸ προκλητικὸ καὶ ἀηδὲς αὐτὸ σκάνδαλο, πὺν δίκαια προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτηση τοῦ ἐπιστημονικοῦ μας κόσμου.

«Τὰ Νέα» 8.7.60

Ὁ Κοσμήτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τακτικὸς καθηγητὴς κ. Γρηγ. Π. Χατζηβασιλείου, μὲ γράμμα του παρακαλεῖ νὰ ἀκουσθῆ ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ καὶ ἡ ἄλλη ἄποψη, σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῆς ἔδρας τῆς Ὀρθοπαιδικῆς ποὺ πρόκειται νὰ ἰδρυθῆ στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ὁ κ. καθηγητὴς ἀφοῦ ἀναφέρεται σὲ δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ του, ὅπου — ὅπως σημειώνει — ἐξήγησε «τὰ κατὰ τὴν ἔδρα Χειρουργικῆς Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς» προσθέτει: «Ὅχι μόνον τίποτε τὸ παράνομο δὲν ἔγινε, ἀλλ' ἀκριβῶς ἔγινε ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε: ἴσα - ἴσα, ἡ μετονομασία τῆς ἔδρας ποὺ ἀποφασίστηκε μὲ ὁμοφωνία τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς μας, ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἐπιστήμη καὶ ὄχι οἱ διαμαρτυρίες τοῦ Συλλόγου τῶν εἰδικῶν Ὀρθοπαιδικῶν ποὺ κατελήφθησαν ἀπὸ ἱερὸν ἀγανάκτησιν, διότι λέει, ζημιώνεται ἡ δύσμοιρος Ἐπιστήμη !! Τὸ ὅτι δὲν ἔγινε ἡ ἔδρα αὐτὴ γιὰ ἓνα ἄτομο καταφαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἕως τώρα ὑπέβαλαν τρεῖς ἐπιστήμονες ὑποψηφιότητα. Ὅσο γιὰ τὴ γνώμη τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ «Ἀνωτάτου ἡμῶν Ἐθνικοῦ Πνευματικοῦ Ἰδρύματος» (ὡσὰν ἡ δική μας Ἱατρικὴ Σχολὴ καὶ τὸ Πανεπιστήμιόν μας νὰ μὴν εἶναι ἀνώτατον πνευματικὸν ἴδρυμα)· περὶ τοῦ ἐπισημοῦ τῆς συγχωνεύσεως τῆς ἔδρας, ξέρετε τί μοῦ θυμίζει; Τὸν νεαρὸν δολοφόνον τοῦ πατέρα του, ὁ ὁποῖος δικαζόμενος ἐπεκαλέσθη τὸ ἔλεος τῶν δικαστῶν, διότι ἦταν... ὀρφανό. Ἀκούσατε σεῖς, κ. Ψαθά, παράπονα ἢ ἔστω μιὰ διαμαρτυρία γιὰ δ ι π λ ἔ ς ἔδρες καὶ ὅτι γίνονται, κάθε λίγο, συγχωνεύσεις ἢ καταργήσεις, καὶ ξανά ἰδρύσεις, ὄχι θέβαια, γιὰ τὸ ἀπαιτεῖ ἡ Ἐπιστήμη; Ἐρευνήσατε μιὰ φορὰ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καὶ θὰ ἰδῆτε τί χαριτωμένα πράγματα θὰ ἔχετε νὰ γράψετε πρὸς τέρψιν τῶν ἀναγνωστῶν σας. Καὶ θὰ ἰδῆτε ἀκόμα, τότε, πρὸς ποιά κατεύθυνση θὰ ἀποτείνετε τὴ λέξη «ἀτσίδες» ποὺ χρησιμοποιήσατε. Εἶμαι στὴ διάθεσή σας γιὰ κάθε πληροφορία.

Σχετικῶς μοῦ γράφει καὶ ἓνας ἀπ' τοὺς ὑποψηφίους γιὰ τὴ διπλὴ ἔδρα, ὁ χειρουργὸς ἱατρός κ. Γ. Λιθαρινόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ὑποστηρίζει τὴν ἄποψη τῆς διπλῆς ἔδρας, καταλήγει, ὅτι ὁ προκληθεὶς θόρυβος γίνεται «διὰ νὰ προωθήσῃ ἀνθρώπους χωρὶς πραγματικὰ προσόντα» καὶ ὅτι «εἶναι παράλογον ἡ Ὀρθοπαιδικὴ Ἐταιρία νὰ τὸν υἰοθετῇ διὰ νὰ προωθήσῃ τοὺς εὐνοουμένους μᾶς ἄλλης κλίμας».

Καταχωρῶ καὶ τὴν ἀντίθετη αὐτὴ ἄποψη, χωρὶς σχόλια, ἀπὸ ἀπλὸ δημοσιογραφικὸ καθήκον. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, καλεῖται νὰ βγάλῃ τὸ φίδι ἀπὸ τὴν τρύπα :

— Ἐξέλθε ὄφι κατηραμένε !...

Ποῦ βρισκεται ὁ ὄφης; Ἄς ἔχουμε λίγη ὑπομονὴ καὶ ἴσως τὸν δοῦμε.

Κατωτέρω δημοσιεύεται ἐπιστολή τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ὀρθοπαιδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κ. Θ. Γαροφαλίδη, εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῶν κ. Δ. Μινέντη καὶ κ. Γ. Χατζηθασιλείου, ὡς καὶ ἀναπατήσιν τοῦ τελευταίου ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Κοσμήτορος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

«Καθημερινή» 15.7.60

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΔΡΑΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος καὶ κοσμήτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος Χατζηθασιλείου ἐξιφούληκε κατὰ τῆς Ὀρθοπαιδικῆς. Ἐδανείσθη πρὸς τοῦτο ξίφος, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δι' αὐτὸν δὲν εἶναι πρώτης ποιότητος. Ἀπέφυγα ἐπιμελῶς νὰ λάβω μέρος εἰς τὴν διένεξιν διὰ τὴν ἴδρυσιν ἔδρας Χειρουργικῆς τῶν Παίδων — Ὀρθοπαιδικῆς, τὴν ὁποίαν προεκήρυξεν ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης παρ' ὅλας τὰς παρακλήσεις τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Ἑταιρίας, διότι νομίζω, ὅτι δὲν ἔχω θέσιν εἰς ἀπόφασιν ἀδελφῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς μὲ πλήρη αὐτοτέλειαν.

Ἡ ἀπάντησις ὅμως, τοῦ κοσμήτορος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς κ. Γρηγ. Χατζηθασιλείου, καθηγητοῦ τῆς Μικροβιολογίας, δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ παραμείνω ἐν σιγῇ. Καὶ οὕτω, ἡ ὑπόθεσις θὰ λάβῃ διαστάσεις, χωρὶς νὰ τὸ θελήσω, ἐγὼ τοῦλάχιστον. Ἡ δημοσιευθεῖσα ἐπιστολή τοῦ κοσμήτορος θίγει τοὺς Ὀρθοπαιδικοὺς καὶ εἶναι γραμμικὴ κατὰ τρόπον ὥστε «ἡ μὲν φωνὴ νὰ εἶναι φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἰσαῦ», διὰ νὰ χρησιμοποιήσω καὶ ἐγὼ τὴν Βίβλον, εἰς ἣν τόσον ἀρέσκειται ὁ ἐπιστολογράφος τῆς «Ἐλευθερίας».

Ἄλλὰ νομίζω ἀνδριώτερον νὰ ἀπαντήσω μετὰ παρησίας. Κύριε Κοσμήτωρ, ὁ γράφας δὲν εἶσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ὡς εἶναι φανερόν ὁ καθηγητὴς ὅστις καὶ ἔλαβε μέρος, ἵνα πείσῃ τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς ἔδρας ἀπὸ Ὀρθοπαιδικῆς, ὡς ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῆ, εἰς ἔδραν τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς.

Ἄς ἴδωμεν τώρα τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους προβάλλει ἡ ἐπιστολή :

Γράφετε, ὅτι εἰς τὰ περισσότερα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης ἡ ἔδρα εἶναι Χειρουργικὴ τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδική. Τὸ γράφετε, διότι τὸ γνωρίζετε ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ὡς τὸ εἶπεν ὁ συνάδελφος σας καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς :

Τοῦτο εἶναι ἀνακριβές, κύριε Κοσμήτωρ, καὶ θὰ ἔπρεπε προτοῦ τὸ γράψετε νὰ τὸ ἐλέγξετε. Πλὴν τῆς Γαλλίας, εἰς ἣν ἡ παράδοσις τῶν Broca — Om-

bredanne — Nove — Zosserand κ.λ.π., τῶν μεγάλων αὐτῶν διδασκάλων τῆς Ὀρθοπαιδικῆς, δὲν ἐπιτρέπει τὴν μετονομασίαν τῆς ἔδρας, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς, ὑπάρχει ἔδρα Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς.

Τὰ συγγράμματα τοῦ Ombredanne, ὅπως καὶ ὄλων τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τὴν χειρουργικὴν ὀρθοπαιδικὴν Εὐρωπαϊῶν καὶ Ἀμερικανῶν κοσμοῦν τὰς βιβλιοθήκας τῶν σημερινῶν ὀρθοπαιδικῶν καὶ ἡ ὑπόδειξις σας εἶναι περιττὴ καὶ ὄχι εὐγενής.

Ὅχι κύριε κοσμήτωρ, αἱ ἐπίκτητοι παθήσεις τοῦ σκελετοῦ δὲν ἀφοροῦν πάντοτε εἰς τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν. Τὸ δὲ συμπέρασμα ὑμῶν, ὅτι δὲν διεγνώσθησαν ἢ δὲν ἐθεραπεύθησαν παιδιόθεν εἶναι, ἂν μὴ τι ἄλλο, τοῦλάχιστον αὐθαίρετον. Καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα ἐγράφοντο ὑφ' ὑμῶν, θὰ ὑπῆρχεν ἴσως δικαιολογία ὅτι ὁ καθηγητὴς τῆς Μικροβιολογίας θὰ ἐπετρέτετο νὰ γράψῃ παρομοίαν ἀνακριθείας, ἀλλὰ διὰ τὸν συνάδελφόν σας, ὅστις σὰς ἔδωσε τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς πρὸς δημοσίευσιν ἀποτελεῖ τραῦμα κατὰ τῆς σοβαρότητος αὐτοῦ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι ὀρθοπαιδικὴ τῶν ἐνηλίκων, τὸ γνωρίζουν ὅλοι, ὅσοι μετέβησαν ἔστω καὶ ὡς ἐπισκέπται εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ τὴν Ἀμερικὴν. Ἐὰν ὑμεῖς τὸ ἀγνοεῖτε, δὲν πταίουν οἱ Ὀρθοπαιδικοί. Καὶ ἐὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξακολουθῇ νὰ διδάσκηται ἡ τραυματολογία ὑπὸ τῶν Γενικῶν Χειρουργῶν, ὡς λέγετε (διότι ἐγὼ δὲν τὸ γνωρίζω), τότε ἀσφαλῶς τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ πρόοδον, ἀλλὰ μᾶλλον καθυστέρησιν. Τώρα ἂς ἔλθωμεν εἰς ἓνα ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἴσως καὶ ποινικὰς εὐθύναις :

Γράφετε, ὅτι εἰς τὴν Βούλαν δὲν εἰσάγονται πρόσφατα κατάγματα, ἢ δὲ εἰδίκευσις εἶναι πλεμμελεστάτη εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Εἶχατε ποτὲ τὴν περιέργειαν νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἀσκληπιεῖον τῆς Βούλας διὰ νὰ ἴδῃτε τί συντελεῖται εἰς τὸν τομέα αὐτόν; Γνωρίζετε ἴσως, ὅτι 6 διδασκτορικαὶ διατριβαὶ ἐκ τῶν 19, αἱ ὁποῖαι εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου τῆς Βούλας, ἀφοροῦν τραυματικὰς παθήσεις ;

Ἐπισκέφθητε ποτὲ τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α., τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἔχει σχέσηιν μὲ τὸ Ἀσκληπιεῖον καὶ εἴσθε εἰς θέσιν νὰ γράψετε τί γίνεται ἐκεῖ; Λυποῦμαι πολὺ, κύριε Κοσμήτωρ, διότι παρεσύρθητε καὶ ὑπεγράφατε ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν κατόπιν τῶν ὄσων θὰ μάθετε εἶμαι θέβαιος ὅτι θὰ μετανοήσετε, διότι τὴν ἐστείλατε εἰς ἐφημερίδα. Ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνίσχυσις εἰς τὸν τομέα τῆς Γενικῆς Χειρουργικῆς ἐπιβάλλεται διὰ Νόμον καὶ γίνεται δι' ὄλους τοὺς Ὀρθοπαιδικούς. Οἱ πλείστοι τῶν Ὀρθοπαιδικῶν ἔχουν ἀρτίαν χειρουργικὴν ἀνατροφὴν, ὅπως εἶναι καὶ οἱ δύο διακεκριμένοι Ὀρθοπαιδικοὶ τῆς Θεσσαλονίκης, οὓς ἀπεκλείσατε τοῦ τίτλου τοῦ Ἑφημεριδοῦ. Ἀλήθεια διατί; Θέλετε νὰ προχωρήσω; Τὸ θεωρῶ περιττόν.

Ἔχω ὅμως προμηθείας σιωπῆς, τὰς ὁποίας κρατῶ. Θὰ τὰς χρησιμοποῦ-
σω ὅμως ἐὰν ἐξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ὀρθοπαιδικὴ εἶναι
Γυψολογία! (τί ὠραία λέξις!).

Τέλος, κύριε Κοσμήτωρ, διὰ νὰ μείνωμεν εἰς τὰ ὅρια τῆς εὐπρεπείας, πα-
ρακαλῶ νὰ ἐπανορθώσετε τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Ἐταιρείας, ἢ
ὁποία εἶναι ἐπιστημονικὸν καὶ οὐχὶ ἐπαγγελματικὸν Σωματεῖον. Ἐὰν δὲν τὸ πρά-
ξετε, θὰ ἐπανεέλθω καὶ θὰ οἶς ἐκθέσω ποῖοι εἶναι οἱ ἐπαγγελματῖαι καὶ ποῖοι οἱ
ἐπιστημονικῶς ἐργαζόμενοι.

Μετὰ τιμῆς

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

(Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπαιδικῆς
τοῦ Ἐθν. Παν. Ἀθηνῶν)

Υ.Γ. : Ἡ ἐπιστράτευσις τῆς Ἐθνοφρουρᾶς εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ. Ὁ ἀξιότι-
μος συνάδελφος καὶ βουλευτὴς Κοζάνης Κ. Μανέντης, τὴν μὲν ἰατρικὴν ἐγκα-
τέλειψε πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἡ δὲ χειρουργικὴ τὸν ἀφῆκε.

Θ. Γ.

«Καθημερινή» 21.7.60

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΕΛΡΑΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ὑμῶν ἐφημερίδι ἐπιστολῆς τοῦ κ. Θεοδ. Γαροφαλίδη, παρακαλῶ ὅπως, διὰ τελευταίαν φοράν, δημοσιεύσῃτε τὰ κάτωθι :

1.— Οὐδεὶς περισσότερον ἐμοῦ ἀναγνωρίζει τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς Ὀρθοπαιδικῆς, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ ἔνταξις εἰς τὴν Χειρουργικὴν τῶν Παίδων κατ' οὐδὲν ζημιώνει ταύτην, καὶ οὐδὲν δικαίωμα αὐτῆς ἀφαιρεῖ. Ἀναφαίρετον ὅμως δικαίωμα μιᾶς Σχολῆς εἶναι νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ὑποδείξῃ ἴδρυσιν, σύμπτυξιν καὶ κατάργησιν ἔδρας τινός.

2.— Οὐδὲ πόρῳθεν ἐσκόπουν νὰ θίξω τὸ Ἴδρυμα τῆς Βοΐλας, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἄριστα τὸν προορισμὸν του, καθὼς καὶ τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. Ἀπλῶς ἐτονίζετο, ὅτι αἱ ἑκατοντάδες τῶν τυχαίων τραυματισμῶν εἰς τὰς περιοχὰς Ἀττικῆς μεταφέρονται κατὰ μέγιστον ποσοστὸν εἰς τὰ ἐφημερεύοντα Χειρουργικὰ Νοσοκομεῖα τῆς Πρωτευούσης.

3. — Ἄς μὴ μοῦ ἀποδίδει ὁ κ. συνάδελφος ἀναρμοδιότητα ἐν προκειμένῳ. Δὲν ἦτο, νομίζω, ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως, ὅτι ἀπήνησα καὶ ἀπαντῶ ὡς Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς καὶ οὐχὶ ὡς Καθηγητὴς τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Μικροβιολογίας. Συνεπῶς, ἐκφράζω τὰς γνώμας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία φυσικὰ ἐν προκειμένῳ διαφωτίζεται καταλλήλως καὶ ἐγκύρως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν συναδέλφων.

4. — Κατ' οὐδὲν μειώνει τὴν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τῶν εἰδικῶν Ὀρθοπαιδικῶν, ὁ χαρακτηρισμὸς «ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον», οὐδὲ τίθεται ἐν κινδύνῳ διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τούτου ἡ Ἐπιστήμη ἢ ἡ εἰδικότης.

5. — Εἶναι ἄηθες, Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον νὰ κατέρχεται εἰς ἀγῶνα ἐπεμβάσεως εἰς τὰ τῆς Σχολῆς μας διὰ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, ἐνῶ ὑπάρχουν τὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικά.

6.— Εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος ἡ παρατήρησις καὶ ἐπέμβασις τοῦ κ. συναδέλφου εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Σχολῆς σχετικῶς πρὸς τοὺς δύο ὑποψηφίους ὑψηγητάς. Ἡ κρίσις ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἣτις οὐδαμῶθεν δέχεται ὑποδείξεις, ἀλλὰ κρίνει ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

ΓΡΗΓ. Π. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κοσμήτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ

Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης

Τέλος, δημοσιεύεται ἐπιστολή τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Καραγιαννοπούλου, σχετική μὲ τὸ ὅλον θέμα. Εἰς ταύτην, δὲν ἐκρίθη σκόπιμον νὰ δοθῇ ἀπάντησις.

«Καθημερινή» 31.7.60

Π ΕΔΡΑ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὡς ὁμοτίμος καθηγητῆς Πανεπιστημιακῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Αἰκίου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἔτη εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω, ἔχω, νομίζω, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶπω τὴν γνώμην μου, ἐπὶ τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος, σχετικῶς μὲ τὸν νόμον ὀνομασίας Πανεπιστημιακῆς ἔδρας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς ἔδρας «Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς».

Ἐπὶ τὸν ὡς ἄνω τίτλον κατεῖχον πανεπιστημιακὴν ἔδραν ἐν Παρισίοις διάσημοι γενικοὶ χειρουργοί, ὅπως ὁ Ombredanne καὶ Leveuf. Μετὰ τοῦ τελευταίου μάλιστα, ὡς ἐπιμελητοῦ, ὑπηρέτησα ὡς βοηθὸς εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Χειρουργικὴν Κλινικὴν τοῦ Νοσοκομείου Necker, τὴν ὁποίαν διηύθυνεν ὁ καθηγητῆς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς Pierre Delbet. Βάσει τῶν ἐν Παρισίοις σπουδῶν μου καὶ ἐξ ἀτομικῆς ἀντιλήψεως καὶ πεποιθήσεως προέτεινα πρὸ ἑτῶν εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, ὅπως ἢ ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρα ἀπλῆς Ὀρθοπαιδικῆς φέρῃ τὸν τίτλον «Χειρουργικῆ τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς». Ἡ Σχολὴ κατὰ πλειοψηφίαν δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασίν μου, κατεπολεμήθη μάλιστα αὕτη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς Ἰωάννου Κατσαρά, ὁ ὁποῖος διετείνετο, ὅτι ἡ Χειρουργικὴ τῶν Παιδῶν δὲν ἔχει περιεχόμενον ἐκτὸς τῆς κήλης καὶ τῆς σκολιολογικῆς. Ἐπήφισε δὲ τότε ἡ Σχολὴ καὶ ἀπεφάσισε κατὰ πλειοψηφίαν, ὅπως ὀνομασθῇ αὕτη ἀπλῶς ἔδρα «Ὀρθοπαιδικῆς».

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξελέγη ἔκτακτος, αὐτοτελοῦς ἔδρας, καθηγητῆς ὁ ἀειμνήστος Α. Κονταργύρης. Ἡ θραχεῖα ἐξιστόρησις τῶν γεγονότων σκοπὸν ἔχει νὰ ὑπομνήσῃ, ὅτι ὄντως εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων ἡ ἔδρα ὀνομάζεται «Χειρουργικὴ τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς», νομίζω δέ, ὅτι δικαίως διατηρεῖται ὁ ὡς ἄνω τίτλος.

Ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν ἀνάγεται εἰς τὴν γενικὴν χειρουργικὴν, ἔχει δὲ εὐρύτατον περιεχόμενον ἀναγόμενον εἰς βαρυτάτας παθήσεις ὄχι μόνον τοῦ σκελετοῦ, ἀλλὰ τῆς κεφαλῆς, τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἄκρων. Ὁ ἐπωμιζόμενος ἴδεν τὴν διδασκαλίαν μιᾶς τοιαύτης εἰδικότητος, δέον ὅπως ἔχη ἐπὶ ἔτη ἐξασκηθῆ εἰς τὴν γενικὴν χειρουργικὴν, καὶ ἔχη καταστῆ χειρουργὸς πείρας.

Ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν ἡ Ὀρθοπαιδικὴ κατέστη, συνε-

πεία τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου, δυσκολωτάτη εἰδικότης, περιλαμβάνουσα πολλές χειρουργικὰς παθήσεις καὶ τραύματα, τὰ ὁποῖα μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐθεραπεύοντο καὶ θεωροῦντο εἰσέτι εἰς κλινικὰς γενικῆς χειρουργικῆς.

Τὸ περιεχόμενον τῆς Ὀρθοπεδικῆς, οὕτω, περιλαμβάνει βαρυτάτας καὶ δυσκολωτάτας ἐγχειρήσεις μὲ πολλὰς ἐπιπλοκάς, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ κατὰ τὴν ἐγχείρησιν καὶ μετ' αὐτήν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀνομασθῇ ὀρθοπεδικός, ἀβλαβῆς διὰ τὴν κοινωνίαν, ἐκείνος, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν εἰδικότητα μετὰ μονοετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τμημα γενικῆς χειρουργικῆς, ὡς συμβαίνει σήμερα. Συνεπῶς θεωρῶ, ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως ὁ κατέχων τὴν εἰδικότητα τοῦ ὀρθοπεδικοῦ ὑπηρετῆ ἐπὶ τετραετίαν τοῦλάχιστον, ὡς βοηθὸς εἰς τμημα γενικῆς χειρουργικῆς, ἐκτελῶν ὁ ἴδιος ὑπευθύνως τοιοῦτας καὶ παρακολουθῶν τὰς κατὰ τὴν ἐγχείρησιν καὶ μετ' αὐτήν ἐφαρμοζόμενας θεραπείας.

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἐκ τῶν εἰς τὴν ὀρθοπεδικὴν ἀναγομένων ἐγχειρήσεων πολλαὶ εἶναι βαρυτάται καὶ προκαλοῦν βαρεῖας διαταραχὰς τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ τὸν θάνατον ἐνίοτε, εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ὀρθοπεδικὸς δὲν ἔχει τὴν ἀνάλογον ἄσκησιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιπλοκῶν.

Δὲν ἀρκεῖ, ὅθεν, ἢ ἐπὶ ἓν ἔτος, διήθην, ἄσκησις εἰς τὴν γενικὴν χειρουργικὴν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν εἰδικότητα τοῦ ὀρθοπεδικοῦ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἔδρα ὀρθῶς καὶ ἐπωφελῶς διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν κοινωνίαν ὀνομάσθῃ «Χειρουργικὴ Παίδων καὶ Ὀρθοπεδική» εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης. Ὅπου δὲ ὑπάρχει ἔδρα ἀπλῆ «Ὀρθοπεδική», δέον ὅπως ἐκείνος, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰδικότητα τοῦ ὀρθοπεδικοῦ, δέον ὅπως ἐπιτύχῃ προηγουμένως τὴν εἰδικότητα τοῦ χειρουργοῦ.

Ἐῤῥαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν σας
Διατελῶ μετὰ τιμῆς

Γ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁμότιμος καθηγητῆς τῆς Ἱατρικῆς
Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἡ Ὀρθοπαιδικὴ Ἑταιρεία, πεπεισμένη περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἀποφεῶν τῆς ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν πρὸς διακεκριμένους ξένους καθηγητὰς καὶ ἐξέχοντας ἐπιστήμονας, τόσοι χειρουργοὺς ὀρθοπαιδικούς ὅσοι καὶ χειρουργοὺς παίδων, αἰτούσα τὴν γνώμην των ἐπὶ τοῦ ἐπιμαχοῦ θέματος.

Κύριε Καθηγητά,

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Χειρουργικῆς - Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας, θὰ ἦτο λίαν εὐτυχὴς νὰ εἶχε τὴν ἔγκριστον γνώμην ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς σοβαροῦ θέματος :

Προκειμένου νὰ ἰδρυθῇ Ἐδρα Ὀρθοπαιδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὸ Ἴδρυμα τοῦτο νομίζει ὅτι ἡ ἰδρυσις κοινῆς Ἐδρας «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς» ὑπὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν καθηγητὴν εἶναι ἡ πλέον ἐνδεδειγμένη.

Φρονεῖτε, κ. Καθηγητά, ὅτι τοιαύτη Ἐδρα περιλαμβάνουσα δύο μεγάλας καὶ αὐτοτελεῖς εἰδικότητας, εἶναι πρακτικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ὀρθή ;

Φρονεῖτε, ἐξ ἄλλου, ὅτι εἰς καὶ μόνον Καθηγητῆς θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις μιᾶς τοιαύτης κοινῆς Ἐδρας, ἐν ᾗρει ὄλων τῶν σημερινῶν προόδων τῆς Χειρουργικῆς ;

Διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν παρόμοιον θέμα δὲν ἐτέθη. Εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο Πανεπιστήμιον τῆς χώρας μας ὑφίσταται ἤδη πρὸ πολλοῦ Ἐδρα Ὀρθοπαιδικῆς. Ποία εἶναι ἡ κρατούσα κατάστασις εἰς τὸ ὑμέτερον Πανεπιστήμιον ;

Θεωροῦμεν, κ. Καθηγητά, τὴν γνώμην ὑμῶν βαρύνουσαν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ τύχομεν ἀπαντήσεως συντόμου. Εὐχαριστοῦμεν...

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐλάβαμεν ἀπαντήσεις παρὰ τῶν κάτωθι διακεκοιμένων ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας καὶ παραθέτομεν ἀκολουθῶς ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει.

1. R. MERLE D' AUBIGNE'.— Καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων.
2. MARCEL FEVRE.— Καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων.
3. H. J. SEDDON.— Διευθυντὴς σπουδῶν εἰς τὸ ROYAL NATIONAL, ORTHOPAEDIC HOSPITAL τοῦ Λονδίνου. Πρόεδρος τῆς Βρετανικῆς Ὀρθοπεδικῆς Ἐταιρείας.
4. H. OSMOND - CLARKE.— Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου Μετεκπαιδείσεως Ὀρθοπεδικῶν τῆς Μεγ. Βρετανίας.
5. JOSEPH S. BARR.— Καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ. Διευθυντὴς τοῦ Ὀρθοπεδικοῦ Τμήματος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Μασαχουσέτης εἰς Βοστώνην.
6. W. P. BLOUNT.— Καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς καὶ Διευθυντὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μίλγουόκ.
7. L. A. LANTZOUNIS.— Ἐκτακτὸς Καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Κολούμπια τῆς Νέας Ὑόρκης.
8. A. B. FERGUSON.— Καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Πίτσμπουργκ.
9. D. M. BOSWORTH.— Διευθυντὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου «ST. LUKE'S» τῆς Νέας Ὑόρκης.
10. MAX LANGE.— Καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου. Διευθυντὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς Κλινικῆς καὶ Πανεπιστημιακῆς Πολυκλινικῆς.
11. MAX GROB.— Καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παίδων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ζυρίχης.
12. PH. ERLACHER.— Καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης.
13. A. OBERNIEDERMATR.— Καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παίδων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου.
14. ORVAR SWENSON.— Χειρουργός, Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου Παίδων «MEMORIAL» τοῦ Σικάγου.
15. O. SCAGLIETTI.— Καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φλωρεντίας.

FACULTÉ DE MÉDECINE DE PARIS

Professeur R. MERLE D'AUBIGNÉ

Clinique Chirurgicale Orthopédique
et Réparatrice
Hopital Cochin

Tél. Odéon 25 - 90

27, Rue du Faubourg Saint - Jacques
Paris (14e)

Paris le 7 Octobre 1960

Mon Cher Collègue et Ami,

J'ai bien reçu votre lettre du 27 Septembre 1960 et suis très honoré que vous vouliez bien prendre mon opinion sur un sujet qui me tient particulièrement à coeur.

Je suis en effet persuadé que le développement de la chirurgie orthopédique comme une spécialité isolée, comprenant la chirurgie de l'appareil moteur aussi bien de l'adulte que de l'enfant, est une condition essentielle du progrès dans tous les pays civilisés en particulier en raison de l'augmentation du nombre des accidents du perfectionnement des méthodes thérapeutiques tant chirurgicales que de rééducation.

Cette nécessité a été bien comprise en Angleterre, aux Etats - Unis, en Italie, en Allemagne et en Autriche. En France elle commence à être admise et des services spécialisés d'orthopédie et de traumatologie ont été créés maintenant dans les grandes universités. Il y en aura bientôt dans chaque université.

Ce développement est malheureusement freiné par l'existence de chaires d'orthopédie et chirurgie infantile. L'association de ces deux orientations qui datent des temps anciens où l'orthopédie ne comprenait guère que les malformations congénitales et de croissance est absolument périmée aujourd'hui. Elle nuit aussi bien au développement des chapitres les plus importants de la chirurgie infantile (je veux dire la chirurgie néo - natale, la chirurgie des malformations congénitales tant viscérales que cutanées) mais aussi au développement de la chirurgie de l'appareil moteur qui doit absolument réunir les affections congénitales inflammatoires et traumatiques de l'adulte et de l'enfant parce qu'elles obéissent aux mêmes disciplines thérapeutiques.

Je pense donc qu'il faut tout faire pour empêcher l'Université de Salonique de se fermer la porte du progrès par un mauvais départ, en confiant à un seul Professeur la chirurgie infantile et l'orthopédie, charge qu'il est impossible de tenir à l'heure actuelle et qui le sera de moins en moins.

Je serais heureux de savoir quelle sera la suite donnée à cette grave question et vous remerciant de votre confiance, je vous prie de croire, Mon Cher Collègue et Ami, à mes sentiments les plus amicaux.

Dr. C. S. Eliopoulos
Rue Omírou N 50
Athenes
G r e c e

Pr. MERLE D'AUBIGNE

Ίατρική Σχολή Παρισίων
Καθηγητής : R. MERLE D' AUBIGNÉ

Χειρουργική Ὄρθοπαιδική και
Ἐπανορθωτική Κλινική
Νοσοκομείον Coulin.

27 RUE DU FAUBOURG SAINT - JACQUES
ΠΑΡΙΣΙ (14)

Παρίσι, 7 Ὀκτωβρίου 1960

Ἀγαπητέ μου συνάδελφε και φίλε,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου και με τιμᾶ πολὺ πὺ ζητᾶτε τὴν γνώμη μου ἐπάνω σ' ἓνα θέμα τὸ ὁποῖον ἰδιαίτερα μ' ἐνδιαφέρει.

Εἶμαι πράγματι πεπεισμένος, ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῆς Χειρουργικῆς Ὄρθοπαιδικῆς σὰν μία μεμονωμένη εἰδικότης περιλαμβάνουσα τὴν χειρουργικὴν τοῦ κινητηρίου συστήματος τόσοσ τοῦ ἐνῆλικος ὅσον και τοῦ παιδὸς εἶναι ἓνας παράγων βασικὸς διὰ τὴν πρόοδον εἰς ὅλες τῖς πολιτισμένες χῶρες, ἰδιαίτερος λόγῳ τῆς ἀξίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δυστυχημάτων και τῆς τελειοποιήσεως τῶν θεραπευτικῶν μεθόδων τόσοσ τῶν χειρουργικῶν ὅσον και τῶν τῆς ἀποκαταστάσεως. Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἔγινε καλὰ ἀντιληπτὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γερμανίαν και Αὐστρίαν. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται δεκτὴ, και εἰδικευμένες κλινικὲς Ὄρθοπαιδικῆς και Τραυματιολογίας ἔχουν δημιουργηθῆ τώρα μέσα σὰ μεγάλα Πανεπιστήμια.

Θὰ ὑπάρξουν ἀπὸ αὐτὲς σύντομα σὲ κάθε Πανεπιστήμιο.

Αὐτὴ ἡ ἐξέλιξις δυστυχῶς ἀνεχαιτίσθη ἀπὸ τὴν ὑπαρξιν ἐδρῶν Ὄρθοπαιδικῆς και Χειρουργ-

γικῆς τῶν Παίδων. Ὁ συνδυασμὸς αὐτῶν τῶν δύο κατευθύνσεων, ὁ ὁποῖος χρονολογεῖται ἀπὸ παλαιότερων ἐτῶν, ὅτε ἡ Ὀρθοπαιδικὴ δὲν περιοριζάμβανε παρὰ τὶς συγγενεῖς ἀνωμαλίαις καὶ τὶς ἀνωμαλίαις τῆς ἀναπτύξεως, εἶναι σήμερον τελείως πεπαλασιμένος.

Παραβάπτει τόσον τὴν ἐξέλιξιν τῶν σπουδαιότερων κεφαλαίων τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παίδων (θέλω νὰ πῶ τῆς Χειρουργικῆς τῶν Νεογνῶν, τῆς Χειρουργικῆς τῶν συγγενῶν παθήσεων τόσον τῶν σπλάγγχνων ὅσον καὶ τῶν δερματικῶν), ὅσον ἐπίσης καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς χειρουργικῆς τοῦ κινήτηριου συστήματος, ἢ ὅποια πρέπει ἀπολύτως νὰ συγκεντρώσῃ τὰς συγγενεῖς παθήσεις, φλεγμονώδεις καὶ τραυματικὰς, τοῦ ἐνήλικος καὶ τοῦ παιδός, διότι αὐταὶ ὑπακούουν εἰς τοὺς ἰδίους θεραπευτικοὺς κανόνας.

Σκέπτομαι, λοιπόν, ὅτι πρέπει νὰ κάνετε τὸ πᾶν ὥστε νὰ ἐμποδίσετε τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸ νὰ κλείσῃ τὴν πόρταν εἰς τὴν πρόοδον, μὲ μίαν κακὴν ἀρχήν, ἐμπιστευόμενον εἰς ἓνα καὶ μόνον καθηγητὴν τὴν Χειρουργικὴν τῶν Παίδων καὶ τὴν Ὀρθοπαιδικήν, φορτίον ποὺ αὐτὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποβαστάξῃ εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν.

Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ γνωρίζω ποῖα θὰ εἶναι ἡ συνέχεια ποὺ θὰ δοθῇ εἰς αὐτὸ τὸ σοβαρὸ θέμα καὶ εὐχαριστῶντας σας διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην ὅσας παρακαλῶ νὰ πιστέψετε, ἀγαπητέ μου συνάδελφε καὶ φίλε εἰς τὰ πλέον φιλικὰ μου αἰσθήματα.

Δρ. Κ. Σ. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΝ

Ὁδὸς Ὀμήρου 50

Ἀθῆναι

Ἑλλάς

Καθ. Μερλ ντ' Ὀμπινιέ

(Ἵπογραφή)

DOCTEUR MARCEL FEVRE

Professeur de Clinique Chirurgicale Infantile
et Orthopédie

Paris, le 4 Octobre 1960

Chirurgien de l'hôpital des Enfants Malades
2, Rue de Commaille VIIe
Tél. Littré 05 - 55

Docteur : C. S. ELIOPOULOS Rue Omirou No 50
Athènes - Grèce

Monsieur le Président et Monsieur le Secrétaire Général,

Je vous remercie de votre lettre du 27 Septembre.

Actuellement, il existe en France une série de Chaires de Chirurgie Infantile et Orthopédie.

Toutefois, la Chaire de Chirurgie Infantile et Orthopédie de Paris, que je dirige ne comprend que l'orthopédie Infantile et la Chirurgie Infantile.

D'une façon générale, en France, il semble que la tendance à venir va être la suivante : séparer la chaire d'Orthopédie et la chaire de Chirurgie Infantile, lorsque toutes deux peuvent être situées dans un Hôpital d'Enfants.

Ce programme de certains de mes Collègues n'est d'ailleurs pas encore réalisé.

Dans les très grandes villes, comme d'ailleurs à l'Etranger, dans les Hôpitaux d'Enfants, le Service de Chirurgie Orthopédique Infantile et le Service de Chirurgie Infantile proprement dite, sont juxtaposés.

La Chirurgie orthopédique d'adultes est séparée.

C'est, je crois, la meilleure formule pour les grandes villes, mais vous voyez que tout n'est pas encore codifié à ce sujet.

Je m'excuse de vous donner une opinion nuancée, mais la question est actuellement en évolution et je crois que le meilleur schéma futur est le suivant :

A) Très grandes villes : Une Chaire de Chirurgie Infantile et une Chaire d'Orthopédie Infantile. Toutes deux dans un Hôpital d'Enfants. Ces deux chaires peuvent être actuellement combinées puisque maintenant encore, la formation des Chirurgiens comprend, du moins en France, ces deux secteurs.

La Chaire d'Orthopédie pour adultes et traumatologie est logiquement située dans un Hôpital d'Adultes.

B) Pour les villes de moindre importance, le schéma serait le suivant :

Chirurgie Infantile et Orthopédie Infantile sous la même Direction, l'Orthopédie d'Adultes pouvant être annexée à ce Service, par nécessité.

Mais ceci n'est probablement pas désirable.

Veuillez agréer, Monsieur le Président et Monsieur le Secrétaire Général, mes meilleurs et très distingués sentiments.

Pr. M. FÈVRE

DOCTEUR MARCEL FÈVRE

Καθηγητής τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τῶν
Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς. Χειρουργὸς τοῦ
Νοσοκομείου τῶν Παιδῶν

2, RUE DE COMMAILLE VII

Τηλ. Λιττρέ 05-55

Παρίσι, 4 Ὀκτωβρίου 1960

Ἰατρὸν Κ. Σ. Ἡλιόπουλον

Ὁδὸς Ὀμήρου 50

Ἀθῆναι - Ἑλλάς

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Γενικὸ Γραμματεῦ,

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὸ γράμμα σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου.

Σήμερον ὑπάρχει στὴ Γαλλία μία σειρά ἀπὸ ἔδρες Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς. Πάντως ἡ ἔδρα τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς τῶν Παρισίων, τὴν ὁποίαν ἐγὼ διευθύνω, δὲν περιλαμβάνει παρὰ τὴν Ὀρθοπαιδικὴν τῶν Παιδῶν. Γενικῶς, εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος τάσις: νὰ διαχωρίζεται ἡ ἔδρα τῆς Ὀρθοπαιδικῆς ἀπὸ τὴν ἔδρα τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν ἐφ' ὅσον ἀμφότεραι συνυπάρχουν μέσα σὲ ἓνα Νοσοκομεῖον Παιδῶν.

Αὐτὸ τὸ σχέδιον μερικῶν ἐκ τῶν συναδέλφων μου δὲν ἔχει ἄλλωστε ἀκόμα πραγματοποιηθῆ. Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ὅπως ἄλλωστε καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἰς τὰ Νοσοκομεῖα τῶν Παιδῶν ἡ κλινικὴ τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς τῶν Παιδῶν καὶ ἡ καθαρῶς Χειρουργικὴ τῶν Παιδῶν εὐρίσκονται ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης.

Ἡ Χειρουργικὴ Ὀρθοπαιδικὴ τῶν ἐνηλίκων εἶναι διαχωρισμένη.

Εἶναι, νομίζω, ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ τίς μεγάλες πόλεις, ἀλλὰ, βλέπετε, ὅτι, ὅ,τι ἀφορᾷ αὐτὸ τὸ θέμα, δὲν ἔχει τυποποιηθῆ.

Μὲ συγχωρῆτε ποὺ σᾶς δίδω μίαν γνώμη ἀκαθόριστον, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εὐρίσκεται σήμερον ἐν ἐξελίξει καὶ νομίζω ὅτι τὸ καλύτερον σχέδιον διὰ τὸ μέλλον εἶναι τὸ ἑξῆς :

A) Εἰς τὰς πολὺ μεγάλας πόλεις.

Μία ἔδρα Χειρουργικῆς τῶν Παίδων καὶ μία ἔδρα Ὀρθοπαιδικῆς τῶν Παίδων ἀμφότεραι μέσα σ' ἓνα Νοσοκομεῖον Παίδων.

Αὐταὶ αἱ δύο ἔδραι μποροῦν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν νὰ συνδυασθοῦν, ἐφ' ὅσον ἀκόμη σήμερον ἡ ἐκπαίδευσις τῶν χειρουργῶν περιλαμβάνει τοῦλάχιστον εἰς τὴν Γαλλίαν αὐτοὺς τοὺς δύο τομεῖς. Ἡ ἔδρα τῆς Ὀρθοπαιδικῆς τῶν ἐνηλίκων καὶ τῆς Τραυματιολογίας πρέπει λογικὰ νὰ ἐδράζεται μέσα σ' ἓνα Νοσοκομεῖο Ἐνηλίκων.

B) Διὰ τίς πόλεις μικροτέρας σπουδαιότητος.

Τὸ σχέδιον θὰ ἦτο τὸ ἀκόλουθον :

Χειρουργικὴ τῶν Παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικὴ τῶν Παίδων ὑπὸ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, ἢ Ὀρθοπαιδικὴ τῶν Ἐνηλίκων θὰ μποροῦσε νὰ ἀποτελῆ παράρτημα αὐτῆς τῆς κλινικῆς κατ' ἀνάγκην.

Ἄλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι θεαίως εὐκταῖον.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, κύριε Πρόεδρε καὶ κύριε Γενικὸ Γραμματεῦ τὰ καλύτερα καὶ εὐγενικώτερα αἰσθήματά μου.

(ἽΠπογραφὴ) Μαρσέλ Φέβρ

UNIVERSITY OF LONDON
BRITISH POSTGRADUATE MEDICAL FEDERATION

The Institute of Orthopaedics
Royal National Orthopaedic Hospital
234 Great Portland Street
London W.1

Director of studies :
H.J. SEDDON, C.M.G., D.M., F.R.C.S.

4th October, 1960

Dean :
H. JACKSON BURROWS, M.D., F.R.C.S., F.R.A.C.S.
EUSon 5070

Dear Dr Eliopoulos

Your letter of 27th September raises an extremely interesting and important question.

In the days when Orthopaedics meant what the Greek word signifies there was something to be said for combining it with the surgery of childhood. Neither field was at all complicated and it was possible for one man to cover the two subjects effectively. This was the custom in France and in a number of other countries where French influence prevailed. However, the whole trend nowadays is away from a combination of paediatric surgery and orthopaedics and the main reason is that orthopaedics has become so vast owing to its extension to cover locomotor disorders at every age.

It is logical that the former age limit should be abolished because many of the disorders that start early in life continue to be a nuisance many years later and any department dealing only with children's orthopaedics finds itself handicapped on this account. Perhaps the best example of this is congenital dislocation of hip. At our most famous children's hospital, Great Ormond Street, the youngsters have to be discharged at the age of 14 years. But here I am now seeing patients whose dislocations I reduced 25 years ago and I am looking for the same disorder in their children. In a recent paper we reported a survey of these cases going back 50 years.

This broad view of orthopaedic surgery, from the cradle to the grave, means that no one man can now hope to cover the whole field, for him to tackle children's surgery as well is asking the impossible.

Even in France, where a combination of paediatric surgery and orthopaedics was popular, the trend now is towards the establishment of orthopaedic surgery alone.

If Salonika adapts the course you have described in your letter it will be following a practice discarded in almost every country I know and I very much hope that the University will have second thoughts about it.

Yours sincerely
H. J. SEDDON
President : British Orthopaedic Assoc.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΤΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Διευθυντής σπουδῶν :
H. J. SEDDON, C.M.G., D.M.,
F.R.C.S.

Κοσμήτωρ :
H. JACKSON BURROWS,
M.D., F.R.C.S., F.R.A.C.S.

EUSTon 5070

Ἴνστιτούτον Ὀρθοπαιδικῆς
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΡΘΟΠΕ-
ΔΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
234 GREAT PORTLAND STREET, LONDON W

4 Ὀκτωβρίου 1960

Ἀγαπητὲ Δρ. Ἡλιόπουλε,

Ἡ ἐπιστολή σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου θέτει ἓνα ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέ-
ρον καὶ σημαντικὸν ἐρώτημα.

Εἰς τὰς ἡμέρας ὅπου Ὀρθοπαιδικὴ ἐσήμαιεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἡ Ἑλληνι-
κὴ λέξις ὑποδηλοῖ, ἠμποροῦσε κάπως κανεῖς νὰ ὁμιλήσῃ περὶ συνδυασμοῦ
αὐτῆς μετὰ τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν. Καμμία ἐκ τῶν δύο εἰδικότητων
δὲν ἦτο κατὰ τὸ ἐλάχιστον πολὺπλοκος καὶ καθίστατο δυνατόν εἰς ἓνα καὶ τὸ
αὐτὸ ἄτομον νὰ καλύπτῃ ἀμφοτέρως ἀποτελεσματικῶς. Τοῦτο ἐσυνιθίζετο εἰς
τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ἓνα ἀριθμὸν ἄλλων κρατῶν, ὅπου ἡ Γαλλικὴ ἐπιρροὴ ἐπι-
κρατοῦσεν. Ἐν τούτοις, ἡ ὅλη τάσις κατὰ τὴν ση-
μερινὴν ἐποχὴν εἶναι μακρὰν τοῦ συνδυασμοῦ
τῆς Χειρουργικῆς τῶν παιδῶν καὶ τῆς Ὀρθο-
παιδικῆς, διὰ τὸν κύριον λόγον, ὅτι ἡ Ὀρθοπε-
δικὴ ἔχει ἀποβῆ τόσον ἀπέραντος εἰς ἔκτασιν
ὥστε νὰ καλύπτῃ τὰς παθήσεις τοῦ κινητηρίου
συστήματος εἰς οἵανδήποτε ἡλικίαν.

Εἶναι λογικὸν ὁ περιορισμὸς ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν, ὁ ὁποῖος ἴσχυε παλαιό-
τερον νὰ καταργηθῆ, καθ' ὅσον πολλαὶ ἐκ τῶν παθήσεων, αἱ ὁποῖαι ἄρχονται
εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν συνεχίζονται, προκαλοῦσαι ἐνοχλήσεις πολλὰ ἔτη βρα-
δύτερον καὶ οὕτω, κάθε Κλινικὴ ἢ ὁποῖα ἀσχολεῖται μόνον μὲ τὴν Ὀρθοπεδι-
κὴν τῶν παιδῶν εὐρίσκει ἑαυτὴν μειονεκτοῦσαν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖο. Τὸ καλύτε-
ρον ἴσως παράδειγμα τούτου ἀποτελεῖ τὸ συγγενὲς ἐξάρθρημα τοῦ ἰσχίου. Εἰς
τὸ διασημότερον νοσοκομεῖον μας διὰ παιδιά, τῆς ὁδοῦ Great Ormond, τὰ
παιδιά ὀφείλουσαν νὰ ἐξερχῶνται τοῦ νοσοκομείου εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 14 ἐτῶν.
Ἴδου ὅμως, πού σήμερον βλέπω ἀσθενεῖς τῶν ὁποίων τὸ ἐξάρθρημα ἀνέταξα
ἀπὸ 25 ἐτῶν, καὶ ἐξετάζω διὰ τὴν ἰδίαν πάθησιν τὰ τέκνα αὐτῶν. Εἰς πρόσφα-

τον έργασίαν μας ἐδημοσιεύσαμεν μίαν ἔρευναν τῶν περιπτώσεων τούτων ἀνατρέξαντες 50 ἔτη ὀπίσω.

Τὸ εὐρὺ τοῦτο περιεχόμενον τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Χειρουργικῆς ἀπὸ τὴν κούνια μέχρι τοῦ τάφου, σημαίνει, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ τὸ καλύψῃ, ἐκεῖνος δέ, ὁ ὁποῖος ἐπιζητεῖ ν' ἀσχολῆτε καὶ μὲ τὴν Χειρουργικὴν τῶν παίδων συγχρόνως, ἐπιχειρεῖ κάτι τὸ ἀδύνατον.

Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ὁ συνδυασμὸς τῆς Χειρουργικῆς τῶν παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς ἦτο προσφιλέης, ἡ σημερινὴ τάσις κατευθύνεται πρὸς τὴν Ἰδρυσιν ξεχωριστῆς ἔδρας διὰ τὴν Ὀρθοπαιδικήν.

Ἐὰν ἡ Θεσσαλονίκη υἰοθετήσῃ τὸ σχῆμα, τὸ ὁποῖον περιγράφετε εἰς τὴν ἐπιστολήν σας, τοῦτο θὰ ἀποτελοῦσε κάτι, τὸ ὁποῖον ἐγκατελείφθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας, τὰς ὁποίας γνωρίζω καὶ ἐλπίζω ἀκραδάντως, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον ἤθελεν ἐπανεξετάσει τὸ ὅλον θέμα.

Εἰλιζρινὸς ἡμέτερος

(Ὑπογραφή) H. J. Seddon

Πρόεδρος τῆς Βρετανικῆς Ὀρθοπαιδικῆς Ἐταιρείας

JOINT COMMITTEE FOR
POSTGRADUATE ORTHOPAEDIC TRAINING

Constituent Bodies :

Royal College of Surgeons of England.	British Orthopaedic Association.
Royal College of Surgeons, Edinburgh.	British Postgraduate Medical Federation. (Institute of Orthopaedics).
Royal Faculty of Physicians and Surgeons of Glasgow.	University of Liverpool, (Department of Orthopaedics).

Chairman :

Sir Reginald Watcon-Jones, F.R.C.S., M.Ch. Orth.

Executive Officer :

Mr. H. Osmond-Clarke, C.B.E., F.R.C.S.

Telephone : Holborn 3474

Telegrams : Collurg, Holb, London.

Cables : Collurg, London.

Address for all correspondence :

Royal College of Surgeons of England,
Lincoln's Inn Fields,
London, W.C.2.

Dear Dr Eliopoulos

Very many thanks for your letter of September 27th.

The general tendency is in this country to appoint a Professor and quite separately a chair of Paediatrics - or what seems to be developing in this country, a «Paediatric Surgeon». It is quite clear that an Orthopaedic Surgeon will have to deal with many of the congenital and traumatic problems of childhood, but I don't see how on earth he could manage to cope with all the other problems of children's surgery, e.g. in the chest, the abdomen and the brain. My own view is that it would be much wiser for you to separate the two chairs.

I shall be very interested indeed to hear what you decide to do.

Yours sincerely

H. OSMOND - CLARKE

Dr. C.S. ELIOPOULOS
50 Omirou Street,
Athens - Greece

ΚΟΙΝΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΑ
ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΝ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΟΛΕΓΙΟΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΑΙΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΕΛΙΜΒΟΥΡΓΟΥ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ
ΓΛΑΣΚΟΒΗΣ

ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ (ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΟΡΘΟ.
ΠΕΔΙΚΗΣ)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ
(ΤΜΗΜΑ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ)

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ :

Mr. H. Osmond - Clarke, C.B.E., F.R.C.S.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ :

Sir Reginald Watson - Jones, F.R.C.S. M.Ch.Orth.

Ἀγαπητὲ Δο Ἠλιόπουλε,

Σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου.

Ἡ γενικὴ τάσις εἰς τὴν χώραν μας εἶναι ἡ ἐκλογή ἑνὸς Καθηγητοῦ καὶ τελείως ἀνεξαρτήτως μιᾶς ἔδρας Παιδιατρικῆς ἢ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον φαίνεται νὰ δημιουργηθῆ ἐνταῦθα «Χειρουργικῆς τῶν Παίδων». Εἶναι ἐμφανές, ὅτι ἕνας χειρουργὸς ὀρθοπεδικὸς ἀσχολεῖται μὲ πολλὰς ἐκ τῶν συγγενῶν καὶ τραυματικῶν προβλημάτων τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἀλλὰ δὲν βλέπω πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν κόσμον ἐκεῖνος, ὃ ὅποιος θὰ δύναται συγχρόνως νὰ καλύπτῃ ὅλα τὰ ἄλλα προβλήματα τῆς Χειρουργικῆς τῶν παίδων, π.χ. ἐπὶ τοῦ θώρακος, τῆς κοιλίας καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Ἡ προσωπικὴ μου γνώμη εἶναι, ὅτι θὰ ἦτο περισσότερο εὐφρυνῆ δι' ἑσᾶς νὰ διαχωρίζατε τὰς δύο ἔδρας.

Θὰ ἦτο πολὺ ἐνδιαφέρον πράγματι νὰ μάθω τὸ τί ἀποφασίσατε νὰ κάνετε.

Εὐλικρινῶς ὑμέτερος
(Ἵπογραφή) Osmond - Clarke

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΧΑΡΒΑΡΝΤ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣΣΑΧΟΥΣΕΤΗΣ

JOSEPH S. BARR, M.D.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Γενικόν Νοσοκομείον Μασσαχουσέτης
Βοστώνη 14, Μασσαχουσέτης

4 Ὀκτωβρίου 1960

Ἰατρὸν Κ. Σ. Ἡλιόπουλον

Γεν. Γραμματέα Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας
Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας
Ὀμήρου 50 — Ἀθήναι - Ἑλλάς

Ἀγαπητὲ Δρ Ἡλιόπουλε,

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1960, εἰς τὴν ὁποίαν ἐζητοῦσατε τὴν γνώμην μου ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς «θεμελιώσεως συνδεδυασμένης ἔδρας Χειρουργικῆς παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς ὑπὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν καθηγητὴν». Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἓνας τοιοῦτος συνδυασμὸς δὲν εἶναι σκόπιμος, εἶναι δὲ ἀπίθανον ἐὰν θὰ δυνηθῆ νὰ λειτουργήσῃ ἰκανοποιητικῶς. Ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν περιορίζεται διὰ τοῦ ὁρισμοῦ της εἰς μίαν ὠρισμένην ἡλικίαν, πλὴν ὅμως περιλαμβάνει ὅλας τὰς Χειρουργικὰς εἰδικότητας (Νευροχειρουργικὴ, Χειρουργικὴ οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων, Χειρουργικὴ καρδίας καὶ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, πλαστικὴ Χειρουργικὴ καὶ Ὀρθοπαιδικὴ Χειρουργικὴ). Ἡ Ὀρθοπαιδικὴ Χειρουργικὴ ἀσχολεῖται διὰ τοῦ ὁρισμοῦ της μετὰ τῶν παθήσεων καὶ παραμορφώσεων τοῦ κινητηρίου συστήματος καὶ δὲν περιορίζεται εἰς ὠρισμένην μόνον ἡλικίαν. Ἀ ἐ ν β λ έ π ω π ῶ ς ἔ ν α ς κ α θ η γ η τ ῆ ς δ ύ ν α τ α ι ν ἄ εἶναι ἔμπειρος ἐπὶ τῶν διαφορῶν πεδίων δράσεως, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν, συγχρόνως δὲ νὰ ἔχη τὴν ἐμπειρίαν ἐπὶ τόσων προβλημάτων τοῦ κινητηρίου συστήματος. Ἐπάρχει μία μεγάλη ὑποδιαίρεσις τῆς Ὀρθοπαιδικῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀπολύτως χειρουργικὴ καὶ τὴν ὁποίαν ἀναφέρω ὡς «Ἰατρικὴν Ὀρθοπαιδικήν». Ἐὰν ὁ διευθυντὴς τῆς κλινικῆς εἶναι κυρίως ἓνας Χειρουργὸς τῶν παιδῶν, εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ἀγνοῇ τελείως τὸν ἀνωτέρω κλάδον τῆς Ὀρθοπαιδικῆς, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις μπορεῖ νὰ περιλαμβάνῃ τὰ 60 - 80% τῶν ἀσθενῶν μας.

Διὰ τοῦτο ὑποστηρίζω ἐκθύμως εἰς τὴν νέαν Ἱατρικὴν Σχολήν, ἢ Ὀρθοπαιδικὴν, ἀνά ἐτίθετο ὑπὸ ξεχωριστὸν καθηγητὴν διὰ ξεχωριστοῦ προϋπολογισμοῦ. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ σχῆμα εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Χάρβαρντ διὰ 40 ἢ 50 τῶρα ἔτη καὶ ἀποδίδομεν τὴν παροῦσαν ἀνάπτυξιν τοῦ τμήματός μας εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἦτο ξεχωριστὸν τμήμα διὰ πολλὰ ἔτη.

Εἰλικρινῶς ἑμέτερος
(ἹΠογραφὴ) Joseph S. Barr
Διευθυντὴς τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Κλινικῆς

Walter P. Blount M. D.

Robert H. Cassidy, M. D.

2040 W. Wisconsin Avenue, Milwaukee 3, Wisconsin

October 6, 1960

Dr. C. S. Eliopoulos
50 Omirou Street
Athens, Greece

Dear Dr. Eliopoulos :

In our University there are two large divisions of medicine and surgery. Under Surgery, Orthopedics is a department with a chairman who is a full professor. There are full professors at the head of the other surgical specialties, most of which are departments.

In our school Pediatric Surgery is a sub-specialty which does not have a department. We are tending to recognize the sub-specialty of heart surgery.

If you were to have a unique situation in which your orthopedics was limited to children, you could have a chair of Children's Surgery and Children's Orthopedics. Most orthopedic surgeons include adults. I should think in the University, it would be a very bad combination. In a Hospital it might work out for one man to be chief of both departments.

In other words, children's surgery has an age limit while orthopedics does not. I should think the technical administrative difficulties would be great if this combination were attempted.

Yours very truly
WALTER P. BLOUNT

Walter P. Blount, M.D.

Robert H. Cassidy, M.D.

2040 W. Wisconsin Avenue Milwaukee 3, Wisconsin

6 Ὀκτωβρίου 1960

Δρ. Κ. Σ. Ἡλιοπούλου
Ὀμήρου 50,
Athens - Greece

Ἀγαπητὴ Δρ Ἡλιοπούλε,

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἡμῶν ὑφίστανται δύο μεγάλα τμήματα, τὸ τῆς Παθολογίας (Medicine) καὶ τὸ τῆς Χειρουργικῆς. Ἐπὶ τὴν Χειρουργικὴν ἢ Ὀρθοπαιδικὴν ἀποτελεῖ ἴδιον τμήμα μετὰ διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι τακτικὸς καθηγητὴς. Ὑπάρχουν ἐπίσης, τακτικοὶ καθηγηταὶ ἐπιχειρητικῆς καὶ τῶν ἄλλων χειρουργικῶν ἐιδικότητων, αἱ περισσότεραι τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν ξεχωριστὰ τμήματα.

Εἰς τὴν ἰδικὴν μας Σχολὴν ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν ἀποτελεῖ ὑπο-εἰδικότητα καὶ δὲν ἔχει ξεχωριστὸν τμήμα. Ὑπάρχει ἡ τάσις ν' ἀναγνωρισθῇ ἢ ὑπο-εἰδικότης τῆς καρδιοχειρουργικῆς.

Ἐάν ἐπρόκειτο νὰ εἶχατε μίαν μοναδικὴν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δρᾶσις τῶν Ὀρθοπαιδικῶν θὰ περιορίζετο μόνον εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, θὰ ἠμπορούσατε νὰ εἶχατε μίαν ἕδραν Χειρουργικῆς παιδῶν καὶ Ὀρθοπαιδικῆς παιδῶν. Οἱ περισσότεροι Χειρουργοὶ Ὀρθοπαιδικοὶ ἀσχολοῦναι μὲ ἐνήλικας. Προκειμένου ὁμως δι' ἓνα Πανεπιστήμιον τοῦτο θὰ ἦτο ἓνας πολὺ κακὸς συνδυασμός. Εἰς ἓνα Νοσοκομεῖον ἴσως νὰ ἀπέδιδεν, ὅταν διευθυντῆς καὶ τῶν δύο τμημάτων ἦτο ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν περιορίζεται εἰς ὠρισμένην ἡλικίαν, ἐνῶ ἡ Ὀρθοπαιδικὴ δὲν περιορίζεται. Ὁφείλω ν' ἀναλογισθῶ τὰς μεγάλας τεχνικὰς διοικητικὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ὑπάρξει ἐπὶ πραγματοποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω συνδυασμοῦ.

Εὐκρινῶς ὑμέτερος
(Ἑπογραφὴ) W. P. Blount

LEONIDAS A. LANTZOUNIS, M.D.

ALEXANDER D. PAPAS, M.D.

133 East 58th Street
New York 22, N.Y.
Plaza 8 2760

October 6, 1960

Dr. C.S. Eliopoulos
50 Omirou St
Athens, Greece

My dear Doctor Eliopoulos

Your letter of Sept. 27th received and I am very glad to give you my opinion in reference to establishing an Orthopedic Department in the Medical School of Salonica.

As to two Departments, one for children and one for adults, my opinion in one statement is: «there should be only one Professor in the Orthopedic Department».

As far as I know, in the United States, there is no such thing as a Professor of Orthopedic Surgery for children and a Professor of Orthopedic Surgery for adults.

There is no question that in the United States there are hospitals exclusively for children's orthopedics such as the Boston Children's Hospital and a number of children's hospitals sponsored by the Schriners Society which were started many, many years ago and every one of them, if possible, has made connections with Medical Schools but just the same the Professor is the Director of the Orthopedic Department of the Medical School and slowly this type of Hospital is disappearing because everyone realizes that the work is done better for the patient and the training of younger men in orthopedics is more complete, if the children's hospital is in the same building with the adults.

Fortunately I was brought up in a hospital where the children and adults were under the same roof, the same is true for the Hospital for Special Surgery which has all the patients under the same roof and is headed by one Executive Professor who acts as Director.

I trust that I have made myself clear as to my opinion of one or two Chairs for Orthopedics.

Although you do not say who is the man who is going to be appointed to the Orthopedic Chair of the Medical School of Salonica, may I take this liberty to state: «Please select a man who had a very good training and is not more than 45 years of age.

With kind personal regards, I remain.

Sincerely yours
L. A. LANTZOUNIS, M.D.

Λεωνίδας Α. Λαντζούνης

Ἀλέξανδρος Δ. Πάπας

133 East 58th Street New - York 22, N.Y. Plaza 8.2160

6 Ὀκτωβρίου 1960

Δρ. Κ.Σ. Πιλιόπουλον
Ὀμήρου 50
Athens - Greece

Ἀγαπητέ μου Δρ. Πιλιόπουλε,

Ἡ ἐπιστολή σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου ἐλήφθη καὶ μὲ μεγάλην μου χαρὰ θὰ δώσω τὴν γνώμην μου, ὡς πρὸς τὴν ἴδρουν Ὀρθοπαιδικοῦ τμήματος εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ δύο τμήματα, ἓνα διὰ παιδιά καὶ ἓνα δι' ἐνήλικας, ἡ γνώμη μου μὲ μὴ λέξι εἶναι : «πρέπει νὰ ὑπάρχη ἓνας μόνον Καθηγητῆς εἰς τὸ Ὀρθοπαιδικὸν Τμήμα».

Ἐξ ὅσων γνωρίζω, εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, δὲν ὑπάρχει τέτοιο πρᾶγμα, δηλ. ἓνας Καθηγητῆς διὰ τὴν Ὀρθοπαιδικὴν Χειρουργικὴν τῶν παιδῶν καὶ ἓνας ἄλλος Καθηγητῆς διὰ τὴν Ὀρθοπαιδικὴν Χειρουργικὴν τῶν ἐνηλίκων.

Λέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ὑπάρχουν Νοσοκομεῖα ἀποκλειστικῶς δι' Ὀρθοπαιδικὴν τῶν παιδῶν, ὅπως εἶναι τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Βοστώνης διὰ παιδιά, ὡς ἐπίσης καὶ ἀριθμὸς τις Νοσοκομείων διὰ παιδιά ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τοῦ Σωματείου «Schriners» καὶ τὰ ὁποῖα ἐδημιουργήθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἓνα δὲ ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἐὰν τοῦτο καθίσταται δυνατὸν, ἔχει συνδεθῆ μετὰ Ἱατρικῶν Σχολῶν τῶν ὁποίων ὁ Καθηγητῆς τῆς Ὀρθοπαιδικῆς εἶναι καὶ Διευθυντῆς τούτων, βαθμῆδόν δὲ αὐτὸς ὁ τύπος τῶν Νοσοκομείων ἐκλείπει, διότι ὁ καθεὶς ἀναγνωρίζει, ὅτι ἡ περίθαλψις τῶν ἀσθενῶν εἶναι καλυτέρα καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν νεαρῶν Ὀρθοπαιδικῶν πληρεστέρα, ἐὰν τὸ Νοσοκομεῖον διὰ παιδιά εὐρίσκεται εἰς τὸ ἴδιον κτίριον μετ' ἐκεῖνου τῶν ἐνηλίκων.

Ἐδνυχῶς δι' ἐμὲ εὐρέθην εἰς ἓνα Νοσοκομεῖον, ὅπου τὸ τμήμα διὰ παιδιά καὶ τὸ τμήμα δι' ἐνήλικας εὐρίσκονται εἰς τὸ ἴδιον ὄροφον, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Special Surgery», τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλας τὰς ἡλικίας τῶν ἀσθενῶν εἰς τὸν ἴδιον ὄροφον μὲ ἐπικεφαλῆς ἓναν ἀποκλειστικὸν Καθηγητὴν, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ὡς Διευθυντῆς.

Ἐλπίζω νὰ ὑπῆρξα σαφῆς, ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξιν μᾶς ἢ δύο ἐδρῶν διὰ τὴν Ὀρθοπαιδικὴν.

Ἄν καὶ δὲν ἀναφέρετε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν τῆς Ὀρθοπαιδικῆς εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τῆς Θεσσαλονίκης, μπορῶ νὰ πάρω τὸ θάρρος νὰ τονίσω : «παρακαλῶ ἐλλέξετε ἄτομον ποῦ νὰ ἔχη ἀρίστην ἐκπαίδευσιν καὶ ποῦ νὰ μὴν ὑπερβαίνει ἡ ἡλικία του τὰ 45 ἔτη».

Με τοὺς καλύτερους προσωπικοὺς μου χαιρετισμοὺς, μένω,

Εὐλικρινῶς ὑμέτερος

(Ἵπογραφή) L. A. Lantzounis

ALBERT B. FERGUSON, JR., M.D.
 Children's Hospital, 125 Desota Street
 Pittsburgh 13, Pennsylvania
 MUSEUM 1 - 7700

Professor of Orthopedic Surgery
 University of Pittsburgh

October 11, 1960

Dr. C. S. Eliopoulos
 50, Omirou Street
 Athens - Crece

Dear Doctor Eliopoulos :

Thank you for your letter of September 27. I will give you such thoughts as I have in regard to your problem, which I hope might be helpful to you.

In this University, the Chair of Orthopedic Surgery encompasses Children's orthopedics, adult orthopedics and traumatology. We think that these are three very closely related fields with similar research problems and that it is important that they be combined in order to achieve an outstanding department. It is however well to remember that no department can exist as a one man department, and that the individual heading the department must be broad, understanding and cultured in terms of willingness to let men develop under him in an independent manner so that they will be happy and continue their work in the department. Here in addition to myself, we have three other full time men each of whom has his own special field of interest. In addition, we have fifteen part-time men, many of whom are equally active in the work of the department. In this way at joint conferences opinions from the various areas will be brought to bear on the teaching problem of the moment. We insist here the men from each area attend all conferences together, rather than the children's group being off by themselves or the traumatologists being off by themselves. This necessitates a certain amount of give and take on the part of every individual, but it is now an accepted mode of action here and one that the men appear to be very enthusiastic about.

I hope that this answers your questions. If I can be of any further service, please let me know.

Sincerely yours

ALBERT B. FERGUSON, Jr. M.D.

ALBERT B. FERGUSON, JR., M.D.
 CHILDREN'S HOSPITAL
 125 DESOTA STREET
 PITTSBURGH 13, PENNSYLVANIA
 MUSEUM 1 - 7700

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗΣ
 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΠΙΤΣΜΠΟΥΡΓΚ

11 Ὀκτωβρίου 1960

Ἀγαπητὲ Ἀρ Ἡλιόπουλε,

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου. Θὰ σᾶς δώσω τὴν γνώμην μου, σχετικῶς μὲ τὸ πρόβλημά σας, ἢ ὁποία ἐλπίζω νὰ σᾶς εἶναι χρήσιμη.

Ἐἵς αὐτὸ τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ ἔδρα τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς περιλαμβάνει τὴν Ὀρθοπαιδικὴν τῶν παιδῶν, τὴν Ὀρθοπαιδικὴν τῶν ἐνηλίκων καὶ τὴν Τραυματολογία. Πιστεύομεν, ὅτι πρόκειται περὶ τριῶν πολὺ στενῶς συνδεδεμένων πεδίων μετὰ παρομοίων προβλημάτων ἐρεῦνης καὶ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εὐρίσκωνται συνενωμένα πρὸς δημιουργίαν ἑνὸς ἐξέχοντος τμήματος. Εἶναι ἐν τούτοις καλὸν νὰ ἐνθυμούμεθα, ὅτι κανένα τμήμα δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ, ὡς τμήμα ἑνὸς ἀτόμου, καὶ ὅτι ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ τμήματος πρέπει νὰ εἶναι εὐρείας ἀντιλήψεως καὶ καλλιεργημένος, μὲ διάθεσιν προθυμίας εἰς τὸ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ἄλλους, ὑπ' αὐτόν, ν' ἀναπτύσσωνται κατὰ τρόπον ἀνεξάρτητον, οὕτως ὥστε νὰ αἰσθάνωνται εὐτυχεῖς, συνεχίζοντες τὴν ἐργασίαν των εἰς τὸ τμήμα. Ἐνταῦθα, πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ μου, ἔχομεν τρεῖς ἄλλους πλήρως ἀπασχολουμένους, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἔχει τὸ ἰδικόν του πεδίον ἐνδιαφέροντος. Ἐπὶ προσθέτως, ἔχομεν δέκα πέντε ἄτομα μερικῶς ἀπασχολούμενα, πολλὰ τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἴσην δραστηριότητα εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ τμήματος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὰς κοινὰς κόνφερανς, γινώμαι ἐκ διαφορετικῶν κατευθύνσεων φέρονται πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διδασκτικῶν προβλημάτων τῆς στιγμῆς. Ἐπιμένομεν ἐνταῦθα, ὥστε οἱ ἰατροὶ τῶν διαφόρων ὑπο - τμημάτων νὰ παρακολουθοῦν τὰς κόνφερανς ὅλοι μαζὶ, παρὰ ἢ ὁμᾶς διὰ τὰ παιδιά νὰ συγκεντροῦται μόνη ἢ οἱ τραυματολόγοι τὸ ἴδιο. Τοῦτο προϋποθέτει δι' ἕνα ἕκαστον ἄτομον μέχρις ἑνὸς σημείου νὰ γνωρίζῃ νὰ δίδῃ καὶ νὰ παίρῃ, πράγμα τὸ ὁποῖον εἶναι σήμερον ἐνταῦθα ἕνα παραδεκτὸν σχῆμα δράσεως διὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος φαίνεται νὰ εἶναι λίαν ἐνθουσιασμένος.

Ἐλπίζω τ' ἀνωτέρω νὰ δίδουν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματά σας. Ἐὰν δύναμαι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω ἔτι περισσότερον, παρακαλῶ νὰ μοῦ τὸ γνωρίζετε.

Εὐλικρινῶς ὑμέτερος

(Ἵπογραφή)

ALBERT B. FERGUSON, Jr. M.D.

DR. DAVID M. BOSWORTH
742 Park Avenue
New York 21, N. Y.

October 12, 1960

Dr. C. S. ELIOPOULOS, Secretary
Hellenic Society for Orthopaedic
Surgery and Traumatology
50, Omirou Str.
Athens, Greece

Dear Dr. Eliopoulos :

Thank you for your letter of September 27 th, 1960

I would believe that Orthopaedic Surgery has a wide enough field so that a professorship in orthopedics should be limited to that and should not carry with it attention to general pediatric conditions, or other pediatric surgery.

Sincerely yours,
DAVID M. BOSWORTH, M. D.

REGENT 4.7477

DR. DAVID M. BOSWORTH
742 PARK AVENUE
NET YORK 21, N. Y.

12 'Οκτωβρίου 1960

Δρ Κ.Σ. 'Ηλιόπουλον, Γεν. Γραμματέα
'Ελληνικής 'Εταιρείας Χειρουργικής
'Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας
50, 'Οδός 'Ομήρου - 'Αθήναι

'Αγαπητέ Δρ 'Ηλιόπουλε,

Εύχαριστώ πολύ δια την επιστολήν σας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου, 1960. Πιστεύω, ότι ἡ Χειρουργική 'Ορθοπαιδική ἔχει ἕνα ἀρκετὰ εὐρὸν πεδίον δράσεως, τόσον ὥστε μία ἔδρα καθηγητοῦ 'Ορθοπαιδικῆς ὀφείλει νὰ περιορίζεται εἰς αὐτὴν καὶ μόνον καὶ δὲν πρέπει ν' ἀσχολῆται μὲ γενικὰς παιδιατρικὰς παθήσεις ἢ μὲ τὴν Χειρουργικὴν τῶν παιδῶν.

Εὐκρινῶς ὑμέτερος
(Ἵπογραφή)
David M. Bosworth, M.D

Professor Dr. Med. MAX LANGE
 Director der Orthopädischen Klinik
 an der Universitäts-Poliklinik

München-Solln
 Knotenstrasse 10
 Telefon 794047

Griechenland
 Herrn
 Dr. C. S. Eliopoulos
 Omirou Str. 50
 Athen

4.10.1960

Sehr geehrter Herr Präsident Michail!
 Sehr geehrter Herr Doctor Eliopoulos!

Zu Ihrem Schreiben vom 27.9.1960 wegen der Frage der Besetzung des Lehrstuhles der Orthopädie möchte ich mir erlauben folgende Stellung einzunehmen:

Die gemeinsame Besetzung eines Lehrstuhles für Kinderchirurgie und Orthopädie unter dem ein und demselben Professor erscheint mir nicht ratsam. Die Kinderchirurgie gehört zur allgemeinen Chirurgie. Die Orthopädie ist heute ein so großes selbständiges Fach geworden, dem auch mit die Aufgaben der Traumatologie unterstellt sind, daß dieses Fach unbedingt einen eigenen Vertreter benötigt.

Die Verbindung Kinderchirurgie und Orthopädie ist ein überholter Entwicklungsgang. Diese Verbindung bestand für Jahrzehnte z.B. in Österreich und in Frankreich. Heute ist in diesen Ländern aber ebenso wie in Deutschland die Orthopädie ein selbständiges Fach, das von der Kinderchirurgie abgetrennt ist.

In der Universität München bin ich Inhaber des ordentlichen Lehrstuhles für Orthopädie. Außerdem gibt es noch einen außerordentlichen Professor für Kinderchirurgie.

Mit der Versicherung meiner vorzüglichen Hochachtung bin ich.

Ihr
 (Prof. Dr. MAX LANGE)

Καθηγητής DR. MED. MAX LANGE
 Διευτὴς τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Κλινικῆς
 καὶ Παν)μιακῆς Πολυκλινικῆς

Μόναχον — Σόλλν 4.10.60
 KNOTESTRASSE 10
 Telefon 794047

Κ. Σ. Ἡλιοπούλου
 Ὀμήρου 50
 Ἀθῆναι · Ἑλλάς

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε Μιχαήλ,
 Ἀξιότιμε κ. Δρ Ἡλιοπούλε,

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιστολήν σας τῆς 27.9.60 ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τῆς ἰδρύσεως τῆς ἔδρας Ὀρθοπαιδικῆς, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ λάβω τὴν ἀκόλουθον θέσιν :

Ἡ ταυτὸχροнос διεύθυνσις μιᾶς ἔδρας διὰ Χειρουργικὴν παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικήν, ὑπὸ ἐνός καὶ τὸν αὐτὸν καθηγητὴν, μοῦ φαίνεται οὐχὶ ἐνδεδειγμένη.

Ἡ Χειρουργικὴ παίδων ἀνήκει εἰς τὴν γενικὴν Χειρουργικὴν. Ἡ Ὀρθοπαιδικὴ ἔγινε σήμερον ἕνας τόσοσ μεγάλος αὐτοτελὴς κλάδος, εἰς ὃν ὑπήχθησαν καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Τραυματολογίας, ὥστε ὁ κλάδος οὗτος ἀπαραιτήτως χρειάζεται ἕνα ἴδιον ἀντιπρόσωπον.

Ὁ συνδυασμὸς Χειρουργικῆς παίδων καὶ Ὀρθοπαιδικῆς εἶναι πεπερασμένη ἐξελικτικὴ πορεία. Ἡ ἔνωσις αὕτη ὑφίστατο ἐπὶ 10ετηρίδας π.χ. εἰς Αὐστρίαν καὶ Γαλλίαν. Ἀλλὰ σήμερον εἰς τὰς χώρας αὐτὰς καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ Ὀρθοπαιδικὴ εἶναι αὐτοτελὴς εἰδικότης, ἡ ὁποία ἔχει χωρισθῆ ἀπὸ τὴν Χειρουργικὴν τῶν παίδων.

Εἰς τὸ Παν)μιον τοῦ Μονάχου ἐγὼ κατέχω τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Ὀρθοπαιδικῆς. Ἐπὶ πλέον ὑπάρχει ἀκόμη ἕνας ἔκτακτος καθηγητὴς διὰ τὴν Χειρουργικὴν τῶν παίδων.

Μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς
 ἐξαιρέτου ἐκτιμῆσεώς μου
 διατελῶ ὑμέτερος
 (Ἵπογραφή)
 Prof. Dr. Max Lange

KINDERSPITAL ZÜRICH
Eleonorenstiftung Universitäts - Kinderklinik

Steinwiesstrasse 75, Zürich 7
Postadresse : Zürich 32
Telephon 051/3271 10
Postscheck - Konto VIII 2115
Datum 4.10.60

Herrn Dr. C. S. ELIOPOULOS
Omirou Str. 50
A t h e n

Sehr geehrter Herr Doktor,

Besten Dank für Ihr Schreiben vom 27.9. Auf Ihre Anfrage kann ich Ihnen Folgendes mitteilen :

An der Universität Zürich besteht schon seit vielen Jahren ein Lehrstuhl für Orthopädie. Die Kinderchirurgie wurde von einem Privatdozenten unterrichtet. Seit dem Jahre 1957 wurde aber auch ein eigener Lehrstuhl für die Kinderchirurgie (Extra - Ordinariat) errichtet, dessen Inhaber ich bin. Die Orthopädie und vor allem die Kinderchirurgie haben sich aber in den letzten 20 Jahren so stark entwickelt, dass mir in naher Zukunft eine Trennung der beiden Gebiete unbedingt notwendig erscheint. Ich weiss, dass zwar diese Trennung an manchen Orten, z. B. auch am Great Ormentstreet - Hospital in London noch nicht durchgeführt ist und dass sich viele Kinderchirurgen auch mit orthopädischen Problemen abgeben. Auch auf unserer eigenen kinderchirurgischen Abteilung befinden sich immer noch eine Anzahl orthopädischer Fälle, doch haben wir die Tendenz, sie je länger, je mehr dem Spezialisten zu überlassen. Bei einer Neubesetzung, wie dies an der Universität von Thessaloniki der Fall zu sein scheint, würde ich deshalb für eine Trennung der beiden Lehrfächer plädieren. Doch ist dabei natürlich auch die Grösse des Einzugsgebietes, bzw. die Zahl der in Betracht kommenden Fälle zu berücksichtigen. Ist eine Aufteilung aus personellen oder finanziellen Gründen nicht möglich, so würde ich eher der Anstellung eines Kinderchirurgen den Vorzug geben, da diesser mit seiner umfassenderen chirurgischen Ausbildung eher imstande ist, auch orthopädische Probleme zu beherrschen.

Ich hoffe, Ihnen damit gedient zu haben und verbleibe mit vorzüglicher Hochachtung Ihr.

Prof. Dr. Med. MAX GROB
Chirurg. Chefarzt d. Univ. Kinderklinik
ZÜRICH

Νοσοκομείον Παίδων Ζυρίχης
Παν)μακὴ Παιδικὴ Κλινικὴ

4 Ὀκτωβρίου 1960

κ. Κ. Σ. Ἠλιόπουλον
Ὀμήρου 50 — Ἀθῆναι

Πολὺ ἀξιότιμε κύριε Dr.,

Πολλὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐπιστολήν σας τῆς 27.9.60. Ἐπὶ τῆς ἐρωτή-
σεώς σας δύναμαι νὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὰ ἀκόλουθα :

Εἰς τὸ Παν)μιον τῆς Ζυρίχης ὑπάρχει ἤδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μία ἔδρα
Ὀρθοπεδικῆς. Ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν ἐδιδάσκετο ἀπὸ ἓνα ὑψηγῆτῆν, ἀλ-
λὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 ἐδημοουργήθη ἐπίσης μία ἰδιαιτέρα ἔδρα διὰ τὴν Χει-
ρουργικὴν τῶν παιδῶν (ἔκτακτος ἔδρα), τῆς ὁποίας εἶμαι ὁ κάτοχος. Ἡ
Ὀρθοπεδικὴ ὁμωσ καὶ πρὸ παντὸς ἡ Χειρουργι-
κὴ τῶν παιδῶν ἔχουν τόσον ἐξελιχθῆ τὰ τελευ-
ταῖα 20 ἔτη, ὥστε εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον ἐμφα-
νίζεται ὡς ἀπολύτως ἀπαραίτητος ὁ διαχωρι-
σμός τῶν δύο πεδίων. Γνωρίζω, ὅτι ἴσως εἰς μερικὰ μέρη, π.χ.
καὶ εἰς τὸ Great Ormend St. Hosp. τοῦ Λονδίνου, ὁ διαχωρισμὸς οὗτος δὲν
ἔχει εἰσέτι προωθηθῆ καὶ ὅτι πολλοὶ χειρουργοὶ παιδῶν ἀσχολοῦνται ἐπίσης μὲ
ὀρθοπεδικὰ προβλήματα. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸ ἰδικόν μας τμήμα Χειρουργικῆς
τῶν παιδῶν εὐρίσκεται ἤδη ἓνας ἀριθμὸς ὀρθοπεδικῶν περιπτώσεων, ἐν τούτοις
ἔχομεν τὴν τάσιν, σὺν τῷ χρόνῳ ὄλο καὶ περισσότερον νὰ τὶς ἀφήνωμεν εἰς τοὺς
εἰδικούς. Ἐπὶ μιᾶς νέας ἰδρύσεως ἔδρας, ὅπως φαί-
νεται νὰ εἶναι ἡ περίπτωσις εἰς τὸ Παν)μιον
Θεσ)νίκης, θὰ ὑπεστήριζα διὰ τοῦτο τὸν διαχω-
ρισμὸν τῶν δύο εἰδικοτήτων. Ἐν τούτοις δέον φυσικὰ
νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μέγεθος τῆς κινήσεως καὶ ὁ σχετικὸς ἀριθμὸς τῶν
ὑπὸ παρατήρησιν εἰσαγομένων περιπτώσεων.

Ἐὰν ἐκ προσωπικῶν ἢ οἰκονομικῶν αἰτίων δὲν εἶναι δυνατὸς ὁ διαχωρι-
σμός, θὰ ἔδωκα προτίμησιν μᾶλλον εἰς τὴν διαπίστευσιν ἑνὸς χειρουργοῦ παιδῶν,
διότι οὗτος μὲ τὴν πλέον εὐρυτέραν χειρουργικὴν του μόρφωσιν εἶναι περισσό-
τερον εἰς θέσιν νὰ κατέχη καὶ ὀρθοπεδικὰ προβλήματα.

Ἐλπίζω διὰ τούτου νὰ σᾶς
ἔχω ἐξυπηρετήσῃ καὶ
διατελῶ μετ' ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως
ὑμέτερος Prof. Dr. Max Grob
Προϊστ. Παν. Κλινικῆς Ζυρίχης

Prof. Dr. PH. ERLACHER
Facharzt für Orthopädie
Wien, VI., Dreihufeisengasse 11
Tel. B 26.4.37

Wien, 5 Oktober 1960

An die
Griechische Chirurgisch—Orthopädische Gesellschaft
in Athen.

Meine sehr verehrten Herren Collegen!

Auf Ihre Anfrage betreffend die Errichtung eines Lehrstuhles für Orthopädie in Thessaloniki erlaube ich mir wie folgt zu antworten:

Ich selbst war von 1931 bis 1938 Vorstand einer Klinik für Orthopädie und Kinderchirurgie in Graz; aber seit 1945 leite ich das orthopädische Spital in Wien—Speising, das nur orthopädische Fälle des Kindes- und Erwachsenen Alters behandelt.

Das Fach der Orthopädie hat in den letzten Jahr Zehnten eine derartige Ausweitung erfahren, dass es die ganze Arbeitskraft eines Lehrers voll in Anspruch nimmt. Andererseits hat die Kinderchirurgie durch die modernen Hilfsmittel der Anästhesie und Technik eine so gewaltige Entwicklung in Richtung Abdominal und Thoraxchirurgie (blue baby!) erfahren, dass beide Fächer kaum mehr durch eine Person vollwertig gelehrt werden können.

Obwohl ich eine Grundausbildung in Kinderchirurgie gerade für den Orthopäden für besonders nützlich halte, möchte ich doch auf Grund der eigenen Erfahrung die Errichtung eines Lehrstuhles für Orthopädie allein dringend empfehlen.

In Österreich besteht wohl noch in Graz eine Klinik für orthopädische und Kinderchirurgie, aber nur dort; überall sonst ist aus den oben angeführten Gründen die Kinderchirurgie der allgemeinen Chirurgie angeschlossen und von der Orthopädie getrennt.

Ich hoffe Ihnen mit diesen Mitteilungen gedient zu haben und bleibe mit der versicherung
meiner vorzüglichen kollegialen Hochachtung.

Ihr

Prof. Dr. PH. ERLACHER
Direktor des Orthopädischen Spitals
Wien XIII, Speisingerstr 109

Καθηγητής DR. PH. ERLACHER

Ειδικός Ὄρθοπεδικός

Βιέννη VI Dreihufeisengasse 11

Βιέννη 5.10.60

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Χειρουργικὴν Ὄρθοπεδικὴν Ἑταιρείαν,

Ἀθήνας

Πολὺ ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι,

Εἰς τὴν ἐρώτησίν σας σχετικῶς μὲ τὴν ἴδρυσιν μιᾶς ἔδρας Ὄρθοπεδικῆς στὴν Θεσ)νίκην, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἀπαντήσω ὡς ἀκολουθῶς :

Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἤμουν προϊστάμενος μιᾶς Κλινικῆς δι' ὀρθοπεδικὴν καὶ Χειρουργικὴν παιδῶν εἰς τὸ Graz ἀπὸ τοῦ 1913 μέχρι τοῦ 1938. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1945 διεύθυνω τὸ Ὄρθοπεδικὸν Νοσοκομεῖον εἰς τὴν Βιέννην — Σπάιζινγκ, τὸ ὁποῖον νοσηλεύει μόνον ὀρθοπεδικὰς περιπτώσεις, τῶν τῶν παιδῶν ὅσον καὶ τῶν ἐνηλίκων.

Ἡ εἰδικότης τῆς Ὄρθοπεδικῆς ἔχει ὑποστῆ τοσαύτην διαπλάτυνσιν τὰς τελευταίας δεκαετίας, ὥστε νὰ ἀπορροφᾷ ἅπασαν τὴν ἱκανότητα ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως ἐνὸς διδασκάλου, ἀφ' ἑτέρου, ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν ὑπέστη διὰ τῶν νέων μεθόδων ἀναισθησιολογίας καὶ τεχνικῆς, τόσον μεγάλην ἐξέλιξιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Χειρουργικῆς τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος (blue baby), ὥστε αἱ δύο εἰδικότητες εἶναι ἀδύνατον νὰ διδαχθοῦν πλήρως ἀπὸ ἓνα πρόσωπον.

Ἄν καὶ θεωρῶ ὀφέλιμον μίαν βασικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν Χειρουργικὴν τῶν παιδῶν, ἰδίᾳ διὰ τὸν Ὄρθοπεδικόν, ἐν τούτοις, ἐπὶ τῆς ἰδίας μου πείρας στηριζόμενος ἀπολύτως, συνιστῶ τὴν ἴδρυσιν μιᾶς ἔδρας δι' Ὄρθοπεδικὴν μόνον.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὸ Graz μία Κλινικὴ δι' Ὄρθοπεδικὴν καὶ Χειρουργικὴν παιδῶν, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖ, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη τῆς Αὐστρίας ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν ἔχει χωρισθῆ ἀπὸ τὴν Ὄρθοπεδικὴν διὰ τοὺς προαναφερθέντας λόγους καὶ ἔχει προσκολληθῆ εἰς τὴν γενικὴν Χειρουργικὴν. Ἐλπίζω νὰ σᾶς ἐξυπηρετοῦν αἱ ἀνωτέρω πληροφορίες μου καὶ διατελῶ μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρετικῆς μου συναδελφικῆς ἐκτιμῆσεως.

Τυτέρος

Καθ. Δρ. Η. Ἐρλαχερ

Διευθυντῆς τοῦ Ὄρθοπεδικοῦ
Νοσοκομείου Βιέννη. XII

Ὁδὸς Σπαιζίνγκερ, 109

PROF. DR. MED. OBERNIEDERMAYR
 Vorstand der Chirurg. und Orthop. Abteilung
 der Kinderklinik der Universität
 München 15 Lindwurmstrasse 4 Telefon 554145

Herrn Dr. C. S. Eliopoulos
 Omirou St. 50
 Athen

München, 30.9.60

Sehr verehrter Herr Kollege,

Ihren Brief vom 27.9.60 habe ich erhalten. Ich möchte Ihre Fragen wie folgt beantworten :

Die Kinderchirurgie und die Orthopädie sind als Einzelfächer jeweils schon so umfassend, dass es unmöglich ist, sie unter einem Lehrstuhl zu vereinigen. Beide Fächer haben in der letzter Zeit so grosse bedeutende Fortschritte gemacht, dass in vielen Ländern bereits eine Spezialisierung innerhalb derselben erfolgt ist (Kinderneurochirurgie, Kinderurologie, Kinderorthopädie).

Ein Lehrstuhl, welcher ja der Lehre und Forschung dienen muss, kann nur von einer Persönlichkeit übernommen werden, die auf ihrem Spezialgebiet eine besondere Erfahrung und besondere wissenschaftliche Verdienste aufweist, also als Vertreter dieses Spezialgebietes unter anderen hervorragt. Diese unerlässliche Bedingung kann ohne Schaden für den Ruf der Fakultät nicht erfüllt werden, wenn ein Orthopäde Kinderchirurgie nur nebenbei betreiben und in seiner Vorlesung vortragen will oder umgekehrt. Dazu kommt, dass die Chirurgie des Kindesalters auch technisch eine vieljährige spezielle Schulung verlangt, die man sich als Lehrer für Orthopädie nicht noch zusätzlich erwerben kann.

Diese Erkenntnis hat sich in den allermeisten europäischen und amerikanischen Staaten durchgesetzt.

Wir haben hier in München ein Extraordinariat für Kinderchirurgie (Prof. Obniedermayr) und ein Ordinariat für Orthopädie (Prof. Max Lange), das heisst also zwei getrennte Lehrstühle. Diese Situation hat sich in jeder Beziehung bewährt das Verhältnis des kinderchirurgischen Lehrstuhles zu dem für Chirurgie; dem für Pädiatrie und dem für Orthopädie muss als besonders gut bezeichnet werden.

Es muss unter allen Umständen erreicht werden, dass die Chirurgie des Kindesalters überall dort, wo es bisher noch nicht der Fall ist, als Einzelfach vertreten wird.

Ich hoffe, Ihnen mit dieser meiner Auffassung gedient zu haben. Es würde mich sehr interessieren, zu welcher Entscheid man in Ihrem Vaterland in dieser Frage gekommen ist.

Mit dem Ausdruck vorzüglicher
 Hochachtung

A. OBERNIEDERMAYR
 Vorsitzender der Arbeitsgemeinschaft
 Deutschen Kinderchirurgen in der
 Deutschen Gesellschaft für Chirurgie.

Καθηγητής DR. MED. A. OBERNIEDERMAYER
 Προϊστάμενος τοῦ Χειρουργικοῦ καὶ Ὀρθοπαιδικοῦ Τμήματος
 τῆς Παιδικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Μόναχου
 15 LINDWURMSTRASSE 4 TEL. 554 145

Μόναχον 30.9.60

Κύριον Δρ Κ. Σ. Ἠλιόπουλον
 Ὁμήρου 50 — Ἀθῆναι

Ἀξιότιμε κ. Συνάδελφε,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας τῆς 27.9.60. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀπαντήσω ὡς ἀκολουθῶς εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας :

Ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν καὶ ἡ Ὀρθοπαιδικὴ εἶναι πλέον ὡς ἰδιαίτεροι εἰδικότητες, τὸσον περιεκτικαί, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐνωθοῦν ὑπὸ μίαν ἔδραν. Ἀμφότεραι αἱ εἰδικότητες ἔχουν κάμει τὸν τελευταῖον καιρὸν τόσον μεγάλας καὶ σημαντικὰς προόδους, ὥστε εἰς πολλὰς χώρας συντελεῖται εἰδίκευσις ἀκόμη καὶ ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἰδίων (Νευροχειρουργικὴ παιδῶν, Οὐρολογία παιδῶν, Ὀρθοπαιδικὴ παιδῶν). Μία Πανμιακὴ ἔδρα, ἡ ὁποία βεβαίως θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν διδασκαλίαν καὶ ἔρευνα, πρέπει νὰ καταληφθῇ ὑπὸ μιᾶς προσωπικότητος, ἡ ὁποία νὰ παρουσιάξῃ ἰδιαίτεραν πείραν καὶ ἰδιαίτερας ἐπιστημονικὰς ἐπιτεύξεις, ἥτις, ἐπομένως προβάλλεται ἀντιπροσωπευτικῆ μεταξὺ τῶν ἄλλων (προσωπικότητων) εἰς τὸν ἰδιαίτερον τοῦτον κλάδον. Ὁ ἀπαραιτήτος οὗτος ὁρὸς δὲν δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ ἄνευ βλάβης τῆς φήμης τῆς Σχολῆς, ὅταν ἕνας Ὀρθοπαιδικὸς ἀσχολῆται μὲ τὴν Χειρουργικὴν τῶν παιδῶν καὶ διδάσκει αὐτὴν ὡς πάρεργον ἢ καὶ τὸ ἀντίθετον. Τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν, καὶ τεχνικῶς ἀπαιτεῖ πολυετῆ ἐκπαίδευσιν, τὴν ὁποίαν ὡς διδάσκαλος τῆς Ὀρθοπαιδικῆς δὲν δύναται τις ἐμπροσθέντος νὰ ἀποκτήσῃ.

Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ἔχει προβληθῆ εἰς τὰ περισσότερα εὐρωπαϊκὰ καὶ ἀμερικανικὰ κράτη.

Ἐδῶ εἰς τὸ Μόναχον ἔχομεν μίαν ἑκτακτον ἔδραν Χειρουργικῆς τῶν παιδῶν (Καθηγ. OBERNIEDERMAYER) καὶ μίαν ἔδραν Ὀρθοπαιδικῆς (Καθηγ. MAX LANGE), δηλ. δύο γεχωρισμένας ἔδρας.

Ἡ κατάσταση αὕτη ἔχει παντοιοτρόπως ἀποδώσει. Ἡ σχέση τῆς ἔδρας Χειρουργικῆς παιδων πρὸς τὴν τῆς Χειρουργικῆς τῆς παιδιατρικῆς καὶ τῆς Ὀρθοπαιδικῆς δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς πολὺ καλὴ (ἀποτελεσματικὴ). Διὰ παντὸς τρόπου πρέπει νὰ ἐπιτευχθῆ, ὥστε ἡ Χειρουργικὴ τῆς παιδικῆς ἡλικίας νὰ ἀντιπροσωπεύεται ὡς εἰδικὸς κλάδος, παντοῦ, ὅπου μέχρι τώρα δὲν συμβαίνει τοῦτο.

Ἐλπίζω διὰ τῶν ἀνωτέρων μου ἀπόψεων νὰ σᾶς ἔχω ἐξυπηρετήσῃ.

Θὰ μὲ ἐνδιέφερε πολὺ, πρὸς ποίαν ἀπόφασιν θὰ ἔλθουν εἰς τὴν πατρίδα σας ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου θέματος.

Μὲ τὴν ἔκφρασιν ἐξαιρετικῆς ἐκτιμῆσεως
(Ἑπογραφὴ) A. Oberniedermayr

Πρόεδρος τοῦ συντονιστικοῦ
συμβουλίου τῶν Γερμανῶν
Χειρουργῶν παιδων ἐντὸς
τῆς Γερμ. Χειρουργ. Ἐταιρείας

THE CHILDREN'S MEMORIAL HOSPITAL,
707 Fullerton Avenue, Chicago 14
Telephone Diversey 8 - 4040

October 19, 1960

Dr. C. S. Eliopoulos
50 Omirou Street
Athens, Greece

Dear Dr. Eliopoulos

I received your letter concerning the advisability of establishing a chair of surgery which would include both Orthopedic surgery and pediatric surgery.

I would strongly urge that such a combination not be carried through. It would be far preferable to establish separate chairs in these disciplines. This would follow the pattern in most other parts of the world. I am sure, as time goes on, that the pattern in Greece will be the same as in other great countries of the world, and it is now an established fact that pediatric surgery is such a large and important field that it deserves the full attention of a professor.

Sincerely yours,
ORVAR SWENSON, M.D.
Surgeon - in - Chief

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΙΔΩΝ «MEMORIAL»
707 FULLERTON AVENUE, ΣΙΚΑΓΟ 14
TELEPHONE DIVERSEY 8-4040

Ὁκτωβρίου 19, 1960

Δρ Κ. Σ. Ἡλιόπουλον
50 Ὀδὸς Ὀμήρου
Ἀθῆναι — Ἑλλάς

Ἀγαπητὲ Δρ Ἡλιόπουλε,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας, τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν σκοπιμότητα τῆς ἰδρύσεως μιᾶς ἑδρας Χειρουργικῆς, ἣ ὅποια θὰ περιελάμβανε τὴν Χειρουργικὴν Ὀρθοπαιδικὴν καὶ τὴν Χειρουργικὴν τῶν παιδῶν.

Θὰ ὑπεστήριζον μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις τὴν μὴ πραγματοποιήσιν ἑνὸς τοιούτου συνδυασμοῦ. Θὰ ἦτο πολὺ προτιμωτέρα ἡ ἴδρυσις ξεχωριστῶν ἑδρῶν. Τοῦτο θ' ἀκολουθοῦσε τὸ σχῆμα τῶν περισσοτέρων χωρῶν τοῦ κόσμου. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου τὸ σχῆμα εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ γίνῃ τὸ ἴδιον, ὅπως καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας χώρας τοῦ κόσμου καὶ ὅτι ἀποτελεῖ σήμερον παραδεδεγμένον γεγονός, ὅτι ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν εἶναι τόσον μεγάλη καὶ ἐνδιαφέρουσα εἰδικότης, ὥστε ν' ἀπορροφᾷ ὅλην τὴν δραστηριότητα ἑνὸς καθηγητοῦ.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος

(Ἵπογραφή)

ORVAR SWENSON, M.D.

Διευθυντῆς - Χειρουργός

CLINICA ORTOPEDICA DELL' UNIVERSITA'

Istituto Ortopedico Toscano

"Piero Palagi", - Firenze

Viale Michelangelo 41

Tel. Int. 672632 Telegrammi I.O.T.

Il Direttore

li, 3.10.60

Egregio Dottore ;

Rispondo alle Sue domande :

Ritengo che la Cattedra di Clinica Ortopedica e Traumatologica deve comprendere il trattamento di tutti i casi di questa specialità dalla nascita all'età senile. Non si deve comprendere in essa la Chirurgia infantile.

All'università di Firenze la chirurgia infantile ha un suo reparto indipendente dal reparto di Ortopedia e Traumatologia. Nel reparto di chirurgia infantile vengono ricoverati tutti i casi di chirurgia addominale e toracica. Nella clinica di Ortopedia e Traumatologia tutti i casi di Chirurgia degli organi di movimento del bambino e dell'adulto.

Se volete constatare l'errore che si commette ad unire le due Cattedre, o meglio a dividere l'Ortopedia dell'adulto dell'ortopedia del bambino, che viene trattata invece nel reparto di chirurgia infantile, esaminate la situazione della Chirurgia Ortopedica Francese.

A Parigi, come sapete, esistono numerosi reparti di chirurgia infantile, (chirurgia dell'addome e del torace ed ortopedia infantile) e reparti di chirurgia ortopedica dell'adulto. I giovani Assistenti che escono da questi reparti hanno una preparazione incompleta : o sono ortopedici di chirurgia infantile o di chirurgia dell'adulto e di questa situazione ne approfittano i chirurghi che occupano tutti i posti di primariato chirurgico della Provincia ove non esiste la distinzione fra adulto e bambino.

Alla seconda domanda devo dichiararvi francamente che non ritengo che un unico Professore possa dirigere due Cliniche di tale importanza. Ritengo invece che dobbiate seguire l'esempio dell'organizzazione Italiana : reparti di chirurgia infantile, asclusa l'ortopedia, e reparti di chirurgia ortopedica, ove sono ricoverati adulti e bambini. In Italia abbiamo un unico reparto ospedaliero di ortopedia dell'adulto e di chirurgia infantile, all'Ospedale Civile di Venezia : a questo reparto possono aspirare solo gli allievi stessi del reparto, perchè non esistono in Italia analoghe organizzazioni che preparino assistenti specializzati in ambedue i campi.

Resto a Sua disposizione per qualsiasi ulteriore chiarimento.

Con molti distinti saluti

O. SCAGLIETTI

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΑΙΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΟΣΚΑΝΗΣ

«ΠΙΕΡΟ ΠΑΛΑΤΖΙ»

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

VIALE MICHELANGELO 41

TEL. INT. 672-632

TELEGRAMMI I.O.T.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Τῆ 3 - 10 - 60

Ἀξιότιμε Ἰατροῦ,

Ἄπαντῶ εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας :

— Ἐχω τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἔδρα τῆς Κλινικῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὴν θεραπείαν ὄλων τῶν περιπτώσεων τῆς εἰδικότητος ταύτης, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τῆς γεροντικῆς ἡλικίας. Δὲν πρέπει νὰ ἐνώσωμεν εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην καὶ τὴν Χειρουργικὴν τῶν παιδῶν.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φλωρεντίας ἡ Χειρουργικὴ τῶν παιδῶν εἶναι ἀνεξάρτητον τμήμα ἀπὸ τὸ τμήμα τῆς Ὀρθοπαιδικῆς καὶ Τραυματολογίας. Εἰς τὸ τμήμα τῆς Χειρουργικῆς τῶν παιδῶν εἰσάγονται αἱ περιπτώσεις τῆς Χειρουργικῆς τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος. Εἰς τὴν Ὀρθοπαιδικὴν καὶ Τραυματολογικὴν Κλινικὴν ὄλαι αἱ περιπτώσεις τῆς Χειρουργικῆς τοῦ κινητηρίου συστήματος τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐνηλίκων.

Ἐὰν θέλετε νὰ διαπιστώσετε τὸ σφάλμα, ποὺ γίνεται ἐνώνοντας τὰς δύο ἔδρας ἢ καλύτερον, διαχωρίζοντας τὴν Ὀρθοπαιδικὴν τοῦ ἐνήλικος ἀπὸ τὴν Ὀρθοπαιδικὴν τῶν παιδῶν, ἢ ὁποῖα ἐξασκεῖται εἰς τὸ τμήμα τῆς Χειρουργικῆς τῶν παιδῶν, ἐξετάσατε τὴν κατάστασιν τῆς Γαλλικῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς. Εἰς τὸ Παρίσι, ὅπως γνωρίζετε, ὑπάρχουν πολλὰ τμήματα Χειρουργικῆς τῶν παιδῶν (Χειρουργικὴ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος καὶ Ὀρθοπαιδικὴ τῶν παιδῶν) καὶ τμήματα Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς τῶν ἐνηλίκων. Οἱ νέοι βοηθοὶ οἱ ὅποιοι βγαίνουν ἀπὸ αὐτὰ τὰ τμήματα ἔχουν ἀνεπαρκῆ μόρφωσιν : ἢ εἶναι Ὀρθοπαιδικοὶ τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς τῶν παιδῶν ἢ τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς τῶν ἐνηλίκων, καὶ ἀπὸ τὴν κατάστασιν ταύτην ἐπωφελοῦνται οἱ Χειρουργοί, οἱ ὅποιοι κατέχουν τὰς θέσεις τῶν Διευθυντῶν τῶν Χειρουργικῶν Κλινικῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου δὲν ὑπάρχει διαχωρισμὸς μεταξὺ παιδῶν καὶ ἐνηλίκων.

Εἰς τὴν δευτέραν σας ἐρώτησιν, σὰς γνωρίζω εἰλικρινῶς, ὅτι δὲν νομίζω, ὅτι ἕνας καθηγητῆς δύναται νὰ διευθύνῃ δύο Κλινικὰς τὸσης μεγάλης σημασίας. Νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθήσετε τὸ παράδειγμα τῆς Ἰταλικῆς ὀργανώσεως : Τμήματα Χειρουργικῆς τῶν παιδῶν, ἐκτὸς Ὀρθοπαιδικῆς, καὶ τμήματα Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς, ὅπου νὰ νοσηλεύονται παιδιὰ καὶ ἐνήλικες.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔχομεν ἕνα καὶ μόνον νοσηλευτικὸν ἴδρυμα Ὀρθοπαιδικῆς τοῦ ἐνήλικος καὶ Χειρουργικῆς τῶν παιδῶν, εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον τῆς Βενετίας. Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο δύναται νὰ θέσουν ὑποψηφιότητα μόνον οἱ μαθηταὶ τοῦ ἰδίου τούτου τμήματος, διότι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἰταλίαν δὲν ὑπάρχουν ἀνάλογοι Κλινικαί, ὅπου προετοιμᾶζονται βοηθοὶ δι' εἰδικότητα καὶ διὰ τοὺς δύο τούτους κλάδους.

Μετὰ πολλῶν χαιρετισμῶν

O. SCAGLIETTI

(Ὑπογραφή)

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκτεπώσεως τοῦ ἀνά χεῖρας δελτίου, ἐλήφθησαν καὶ δύο ἕτεροι ἐπιστολαί, αἱ ὁποῖαι δὲν καταχωροῦνται, λόγῳ ἐλλείψεως χρόνου. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀνήκουσι 1) εἰς τὸν CARLO MARINO ZOUCO, Καθηγητὴν τῆς Χειρουργικῆς Ὀρθοπαιδικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ρώμης καὶ 2) εἰς τὸν R. ZANOLI, Διευθυντὴν τοῦ Ὀρθοπαιδικοῦ Ἰνστιτούτου RIZZOLI τῆς Βολωνίας.

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιστολαὶ ὁμιλοῦσι σαφῶς περὶ τῶν ἀσθεριῶν συνεπειῶν, ἐκ τῆς πιθανῆς συγχωνεύσεως τῆς Ὀρθοπαιδικῆς μετὰ τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παίδων.